

Edebiyat Defteri

M.S.GEDİK -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
14 Şubat 2020 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BANA İNSAN KALABİLMİYİ ÖĞRET

Öğretmenim,
henüz yedi yaşındayım.
Okula da ilk gelişim.
Bana bilmediklerimi değil,
bilmem gerekenleri öğret.
Okumayı, yazmayı ve dahasını...
Ne olur benzetmeyin beni!
Ne bembeyaz bir kağıda
ne de bir başkasına.
Küçüğüm, çocuğum ama,
bomboş gelmedim evden.
Öğrendiklerim var annemden,
ve örneği babamın.

Tertipli, düzenli olmayı,
oyladıktan sonra dağınık bırakmayı
toplamayı oyuncaklarımı,
hem de yerine koymayı,
annem öğretti.
Okulda da neyi, nereye koyacağımı
siz öğretin öğretmenim.

Yatmadan önce ayaklarımı,
sabah kalkınca yüzümü,
heladan çıkınca,
yemekten evvel ve sonra
sabunlamayı ellerimi.
uzamış tırnakları kesmeyi,
ütülü olmasa da temiz giyinmeyi
annem öğretti bana.
sizde aklı yıkamayı,
vicdanı keselemeyi,
ve temiz kalmayı öğretin öğretmenim...

Elimden tutmadı babam düştüğümde,
kaldırmadı da.
ayakta durmayı,
kisa sürede yürümeyi,
düşünce kalkmasını
babam öğretti.
ne yaptığıma karıştı
ne de sırtını döndü
seyretti ilgiyle beni
sevdiği bir filmi izler gibi.
nasıl yapacağımın yollarını gösterdi
seçimi bana bıraktı
destek oldu
ümit verdi
gayret dedi
güce güven kattı
bana verdi babam.

öğretmenim,
bana kendi doğrularınızı değil,
özüme uygun olanları öğretin.
yanlış yaparsam uyarın.
ama nedenini de açıklayın.
olgunlaşmam için gereken güneş ışığı/hatalarım
üzmesin sizi
kızmayın, bağırmayın,

dağlamayın yüreğimi.
dolaşmasın tatlı dilinizde
acıtan ekşiten kelime.
kurallarla boğmayın
hareket etmek zorundayım
özgür olursam dikkat ederim
başkalarının hakkına.

öğretmenim,
güzeli göster sen
daha güzelini iste benden.
takdir et yaptığımda
ödül istemem sizden.
-öğretmen, dedi annem;
okuldaki annedir/babadır.
öyleyse anne duygularıyla yetiştirin
baba şefkatiyle besleyin
rol olmasın içten olsun sevginiz
zira en iyi anladığımız şey
sevgidir bizim.

bana sorumluluk verin
başıboş bırakmayın
sizi benden beni sizden
hem de derslerden soğutan ödevler vermeyin
yapabileceğim, zevk alacağım
şevkle sarılacağım görev yükleyin sırtıma
taşıyamazsam siz değil ben utanayım
güvenin bana
kara etmem yüzünüzü.
ben de size güvenebilir miyim?
insanlığa yararlı biri eder misin beni?
ne olacaksam olayım,
doktor, veteriner, hakim, ressam...
ama insan olayım
insan doğdum, insan kalayım, insan öleyim.
rehberim olur musunuz?
verin ellerinizi öpeyim,
size köleliği özgürlük bileyim.

22/01/2009
muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/189216/bana-insan-kalabilmeyi-ogret.html>

İZİ KALIR

Depremde, selde, savaşta
kızılây hemen yanımızda
kurtarır yaralıyı
can katar cana
verdiği kanda
sardığı yarada
kızıl bir hilalin
izi kalır adeta

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/189360/izi-kalir.html>

BABA

[italik]

hatırlamak var mı bilmiyorum,
oradaki hayatta.
varsa hatırla baba.
1997 yılının eylülü
eylülün 17. günü
vakit ikindi
terkettin beni
biliyorum.
istemedin belki gitmeyi,
ama yok çaresi.
her ölümlü gibi
değiştirdin dünyanı.
benim de yaşamımı.
güvenimdin, gücümdün
sırtımı yasladığım kaf dağımdın
gidişinle tattım, boşluğa düşüşü.
otuzumda bile değilken
seyrettim aynada
sakalımın birbir ağarışını.
ve anladım yükünün
hafif olmadığını.
yıllar geçtikçe seni daha çok özleyorum.
vuslatımızın gerçekleşmesi yakın diyorum,
seviniyorum.
seni tanımayan torunların da
tanıyanlar kadar oldu
resimlerine bakarken onlar.
gözlerine bakıyorum
gördüğüm burukluk yüreğimi yakıyor
ağlamaklı oluyorum.
hele en küçükleri yok mu
yaşasaydın sakalını yolardı
sende öperdin yumuk yumuk
pamuk ellerini.
ama yoksun
ve bilmiyor torunun
dede kucağını, dede sevgisini
eskisi kadar sık olmasa da
geliyorsun rüyamda
sabah kahvaltıda
anlatıyorum onlarada
"bize de gelsin dedem"
diyorlar, baba.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/189794/baba.html>

AĞLADIM

ağladım
ilk nefes alışımda
genzim yanınca.
boştu her yan
nahoştı hava
ağlattı dünya
inil inil

köye ilk kez geldi
gezgin sinema
ücreti iki lira
babam yok, koştum anama
bulamadı bir lira
ağlattı para
zırl zırl

yıllar geçti aradan
bihaberim ağlamaktan
gurbette çocuğum
tahsilini yapmakta
hafta sonları evci
kalıyor dostumda
ikinci yılın ortasında
vardım yoklamaya
çocukları olmuş çocuğum
anlamadım,
hangisi onların hangisi benim
içim doldu bir anda
ağlattı dostum
pırıl pırıl
doyamadım ağlamaya
bir daha ağladım
çağıl çağıl

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/191874/agladim.html>

ÖLÜM YOLCUSUYUZ

yüce iradenin üflediği
ruhun yeri ervah alemi
ne zaman var beklediği
ne mekan, ikamet ettiği.

ölüm yolculuğu başladı
bir damla su olup düştü
an - mekan devreye girdi
ilk durak yeri ana rahmi

kan olup ete dönüştü
şekillendi gelişip büyüdü
ruh bedene kavuştu
insan dünyaya doğdu

ikinci durak anne kucağı
acılı yolculuk başlangıcı
akıl da yerine konulunca
doğdu tercih etme hakkı

yol ikiye ayrılınca şaşırıldı
gözleri levhaya takıldı
birinde yolculuk zorluydu
diğerinde eğlence boldu

zorlu olanın acısı tatlıydı
öbürünün tatlısı da hazdı
ne hazzı anladı ne acıyı
her işaret anlamsızdı

ikisinde de ayak izleri vardı
izlerde atalarını aradı
bulunca gözü kapalı daldı
yüreğini sıkıntılar bastı.

elinde kitap çıkageldi biri
okumayı öğreten öğretmendi
bakma ne ize ne de çokluğa
oku-araştır, düşün, anla dedi.

neden sonra klavuz kitabı buldu
kur'an'dı adı ayet ayet okudu
okudukça sıkıntıları azaldı
peygamberi bulması lazımdı

kime rastlasa soruyordu
herkes bir şey söylüyordu
aklı karıştı zihni karardı
bir ipucu bir ışık arıyordu

bir gün ehlibeyte rasladı
Ali'yle Fatıma'yı okudu
Hasan'ı Hüseyin'i tanıyınca
gün ışıldı, bilgi berraklaştı

ali kapısıydı ilim şehrinin
şehre girmek isteyen
girmeliydi ancak o kapıdan
kapıyı bulmayan şaşardı yoldan

fatima seyyidesi cennetin
her haliyle örneği annelerin

tanımali, çocuklarını düşünen
her anne, vazgeçmemeli ondan.

İhanete kurban gitti Hasan
Eser kalmadı barıştan
özgürlük savaşçısı Hüseyin
Kerbelada ayrıldı başından

cennet genci güzide her ikisi
ehlibeyttir kurtuluş gemisi
yolcuya azık onların sevgisi
budur peygamberin müjdesi

tercihini yaptı başladı yolculuk
sıkıntıdan eser yok her an mutluluk
ehlibeyt sevdası muhabbette doruk
buymuş allah-kul arasındaki dostluk

hayat götür beni ölüme aheste
ölüm sende Aliye kavuştur acele
Zira,o beni götürür Nebiyyi Ekrem'e
Allhım varsa vuslat bir an erteleme.

ölüm yolculuğunda son durak
sonsuz hayata uyanmak
Kuranla olur ancak ve ancak
O da Ali'yle anlaşılır muhakkak

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194013/olum-yolcusuyuz.html>

TEVELLA

[alt_cizgi]seversin(!),[/alt_cizgi]
sevilmektir muradın.
ulaşamadığında,
dönmediğinde sana bumerang misali.
vazgeçmektir en iyisi,
[alt_cizgi]dersin.[/alt_cizgi]

[alt_cizgi]seversin(!),[/alt_cizgi]
almaktır muradın.
alırsın biter alamazsan başkasına,
[alt_cizgi]bakarsın.[/alt_cizgi]

[alt_cizgi]seversin(!),[/alt_cizgi]
aşık olmaktır muradın.
bilmeden ve gelemezsin üstesinden
kendini aşık, onu vefasız,
[alt_cizgi]sanırsın.[/alt_cizgi]

[alt_cizgi]seversin(!),[/alt_cizgi]
her şeyini vermektir muradın.
koluna sırma, boynuna inci
yoluna ipek halı dizersin
olmayınca, daha ne yapayım der,
[alt_cizgi]hayıflanırsın[/alt_cizgi]

sevgi öyle bir duygu,
öyle bir düş,
öyle bir dünya ki
yaşamayınca
anlamazsın.

sevdimi
allah için seveceksin.
ne para ne pul hesabı yapacaksın
ne almayı ne vermeyi düşüneceksin
sahipte olmayacaksın sahiplenmeyeceksinde
ne aşkı düşüneceksin ne meşki
yaratılmış ne varsa seveceksin
allah yarattı diye.
zalimi değil zulmü
fasidi değil fesatı
kınayacaksın.

sevdimi
allah için seveceksin
haramdan uzak helalle içiçeyken
çıkarma aynı safta
olmayacaksın.
yaratana empati kurup
gönülden gönüle yol bulup
ruhunla
seveceksin.

m.salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194690/tevela.html>

TEBESSÜMÜNLE CENNET GİBİSİN

ne zaman gördümse seni
durmadan çalışıyorsun.
arı gibi
karınca gibi
tembellere inat.

ne zaman gördümse seni çalışırken
hep gülüyorsun.
tebessümün,
sadaka verir gibi
cennet gibi.
cehenneme inat.

seni çalışırken görmenin
doyamıyorum seyrine
unutturuyor tüm acılarımı
ilaç gibi
şifa gibi
ağrılara inat.

senin yanından geçerken
kalamıyorum sessiz
hatırını soruyorum
tebessümünü görmek için
teşekkür ederim deyişin
bal tadında ikram.
bakışın gözlerimi kamaştırıyor
nur gibi
ışık gibi
geceye inat

huzurum kaçtığında
hafakanlar bastığında
seni görmek
iyi geliyor bana
su gibi
kar gibi
zulmete inat

dertlerin vardır seninde
her insan gibi
ne acıyan yanını
ne sızlayan yerini
etmiyorsun belli.
yüreğinde taht kurmuş sevgi
üzümüyorsun kimseyi
huri gibi
melek gibi
şeytana inat.

eksik olmasın yüzünden,
cennet misali tebessümün.
yer etmesin yüreğinde,
gam/keder/hüzün
dost etsin seni peygambere
Yüceler yücesi Allah'ım
Ali gibi
Fatima gibi.
yezidlere inat.

m.salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/195520/tebessumunle-cennet-gibisin.html>

öğrenci

insansın
erkek ya da kadın
yaşlı olsun yeni doğmuş olsun
evli ya da bekar
zengin, fakir
hepsi aynı değerde
biri var ki gözde
ilk sırada kıymette
paha biçilmez öğrenciye

m.salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/195824/ogrenci.html>

GİDİŞAT-1 /HASED VE TAMAH

gel etme be adam, etme
başkasının musibetine gülme
komşunun darlığına sevinme
olur olmaz akrabanı yerme
demedim mi kardaş, demedim mi?

belli ah acısını hiç tatmadığın
göremezsün, yönü yok belanın
yakar, yakışı gibidir yıldırımın
kibir bıçağı ile sivirmeyesün
demedim mi kardaş, demedim mi?

çiftçilik işin, pilav aşın, bankada paran
ekmek aslan karnındayken altında araban
tenezzül edip bindirmedin yayalardan
yetkiyi de aldın seçtirdin kendini başkan
ezme halkını kardaş, demedim mi?

kapını çaldı konuk komşu açmadın
acıkmışa, muhtaca döndü sırtın
aman diyene bir de tepme savurdun
bu gidişle hayır olmaz hiç de sonun
demedim mi kardaş, demedim mi?

yakar ateş, düşer bir gün ocağına
her yer su olsa söndüremezsün tek başına
su katma gel ne olur pişmiş aşına
yiyemezsin doyasıya, varamazsın tadına
demedim mi kardaş , demedim mi?

vazgeç hasedlikten, çık hasidlikten
fayda gelmedi kimseye tamahkardan
miras olmaz insana, mal-mülk-paradan
ne kalmışsa insanlığa hepsi adamlıktan
demedim mi kardaş demedim mi?

neyin tohumunu atarsan toprağa
ter ter onu derersün bir bir kucağa
acı tohumu ekersen çoluk çocuğa
mustehak olursun belanın en ağırına
demedim mi kardaş demedim mi?

güzel bak ki her şeyde güzeli göresün
sevgi doldur ki yüreğine mutlu olasın
tebessümle iyilik et , huzur bulursun
yasaıdır bu, kainattaki gidişatın
demedim mi kardaş demedim mi?

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/196100/gidisat-1-hased-ve-tamah.html>

GÖNÜL BAHÇESİNİN GÜLLERİ SOLARDA

yürek tahtı sultanından ayrılırd
gözden dökülen abı-revan olmaz mı?

gönül bahçesinin gülleri solarda
bülbulü feryadü-figan ah etmez mi?

yakup güzel yusufundan ayrılırd
iki gözü kan pınarına dönmez mi?

canana kavuşmayan, mecnun olupda
divane misali çöllerde gezmez mi?

m.salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/197376/gonul-bahcesinin-gulleri-solarda.html>

KARŞILIK (beyt)

habis yürekli üç beş insan riczledi kainatı.
ak vicdanları da riczledi, tabiatın yanıtı.

eminali

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201418/karsilik-beyt.html>

KIBİR-ÖFKE/GİDİŞAT 2

gökten bak arza, aşağıda değil.
yerden gör göğü, yukarıda değil.
arz gökte nokta, gök bir yönde değil.
yanlış algı, zihinde ki meyil.

solucan sürünürken uçar kuşlar
böcek toprakta balık suda yaşar.
hepsi ölçülü, evrende ahenk var
kibirlenen insan, yolundan azar.

tartınız, terazi iki kefeli
bir kefedede cansız, diğeri canlı
musavi birbirine, yok farkları
denklikte saklı, yaşamın anlamı

cenneti kendine, kendini adene
layık görme, başkasını kor ateşe
güvenme hoş giden ameline
ağır olan belli olur kefedede

çekip alsalardı, havayı evrenden
farksızdı dünyamız kum tanesinden
ten beden ibarettir bir nefesten
kibirli tavır mirastır iblisten

bakiver dur da şöyle etrafına
inişli çıkışlı değil mi dünya
yerme varlıkla, yerinme yoklukla
suyu görmeden paçayı sıvama

dönüpte bir bak, ne kalmış maziden.
nerde o sultan, rüzgara hükmeden.
sonuç belli, kurtuluş yok ölümden.
sadece sevgi, geçmişte özlenen.

kibre kapılıp aslanlık taslayan
kurt görür it, olur kuyruk sallayan
gidişat gereği böyle, her zaman
makam mal mülkle adam olmaz insan

tümün iki yarısı erkek dişi
öfke kardeş kibirle, cahil işi
tevazu edinir erdemli kişi
sevgi mutluluğun yegane aşısı.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201747/kibir-ofke-gidisat-2.html>

UNUTAMAM

unutursun diyerek yüzüme kapattığın kapılar
hasret zindanının parmaklıkları şimdi, ben de esir.
kurtulursun dediğin derdi aşkım yüreğimde kesir,
yutulmuyor lokmalar sensiz, içtiğim sularsa zehir.

aradığım huzur içimdeydi, hani değildi sende
varlığın suç, sana aşkım kelepçeydi hani gönlümde
necat anahtarı ayrılık, diye sunduğun reçete
azdırdı yarımı, sensiz yaşam emeli yok kalbimde.

rüzgarın savurduğu, değil sahra çölünün kumları
gönül ormanımın har har yanan dallarının külleri
bulutlardan düşen yağmur, değil okyanusun buharı
yürek pınarımın çağlayana dönüşen göz yaşları.

MUHAMMED SALİH GEDİK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203345/unutamam.html>

Dizi Dizi, Dizi

dizi dizi kanal
kanal kanal dizi
misafire ikram
lütfen seyredin misiniz!
dinleyemem şimdi sizi

gelsin kanal gitsin dizi
esir ettik bile bile bizi
kaybettik asli duygumuzu
dostla muhabbet
buyur gel seyredeceksek dizi

ne yapar oğul, nerde gezer kızı
habersiz ebeveyn, izler dizi
dert anlatmak olmuş adet
kiminin sultanır bozulmuş gözü
kimi ovalar habire dizi

hastaneler tıklım tıklım, soluk çoğunun benzi
sıra bekleyen hasta dizi dizi
evde hanım bırakmış yıkamaz kiri
tomar tomar tarif çivi çizdiği yazı
tabip kanalda reçete verir dizi dizi

baba lal omuş, yok ağzında sözü
annenin yok çocuklarda gözü
çocuklar nasıl öğrensün kültürümüzü
özgürlükten anlaşılan
istemem başka birşey, yeter ki seyredeyim dizi
muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/204651/dizi-dizi-dizi.html>

ESİR ÖZGÜRLÜĞÜN KURTULUŞU

arz denilen yer, sereserpe uzanıp yayılmış.
sema, yıldız yıldız kandillle döşenip bezenmiş.
us kafatası , kalp göğüs kalesinde korunmuş.
sınırsız evrende özgür canlı, insan kılınmış.

iki kardeş bölmüş dünyayı ikiye, ilk önce.
taşla vurmuş biri kardeşini, hem de canice .
nadide varlık insan, müstehak olmuş ölüme.
yarım kalmış özgürlük, kalakalmış çaresizce.

parçalanım devam etmiş, bizzat beşer eliyle.
dörde, yediye derken, ulaşmış yetmiş ikiye.
binip kurtulacak, gemi arar olmuş kendine.
karga bile gülmüş insanın bu nankörlüğüne.

kimimiz sağcı, dedi adına, kimimiz solcu.
kimi ateist oldu, bilmeden, kimisi dinci.
her isim, duvar gibi hapsetti, tek tek bilinci.
dışarda kalan özgür düşünce, asıl yalancı.

göz, cinsiyet gözetmeden bakıyorsa insana.
oluyorsa talebimiz, tanımlanmamış ada.
sadakatten uzak dille, attığımız zindana
esir özgürlük, hür olur insanca yaşamakla.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206197/esir-ozgurlugun-kurtulusu.html>

İLKBAHARIM/ÇOCUKLUĞUM

[italik] Çocukluğum...

Ah çocukluğum! Gelmez ipe sapa
Hele bir düşmeye görsün aklıma
Ağlamaklı hal gölgesi düşer yüzüme
Teslim olur gözlerim hücum eden yaşa

.....

Sürgününden kağı yapmaya
Çıkardık söğüt ağacına
Bayılırdık daldan oyuncağa
Sevilen oyundu saklambaç/sobe
Akşamları giderdik konukomşuya
İadei ziyaret ederdi onlarda
Arkadaştık mahallede çocuklarıyla
Çıkarmazlardı dışarı karanlıkta
En üstteki kimin eli bazende körebe
Oyunlarımızdı evin boş odalarında
Yatak yorgan yastık kalmazdı yüklükte
Saçılırdı yere ne varsa hepsi üst üste
Sabahtan akşama tenekeden topla
Doyamazdık taştan kaleye, gol atmaya
Karnımız acıkıp da başladı mı guruldamaya
Evlerin yolunu tutardık koşa koşa.

.....

Üç öğün bakardık babamın eline
Soğandı katığımız yavan ekmeğe.
Onbir kardeşle oturduk mu sofraya
Yer kalmazdı anamla babama
Ömrümün ilkbaharı geçsede kuraklıkla
halisaneydi şükürümüz Allah'a

muhammed salih gedik [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206488/ilkbaharim-cocuklugum.html>

utaniyorum efendim

utaniyorum...
utaniyorum halimden
iradesizliğimden
maleyani uğraşarımdan
değersiz olanı değerli olana tercih edişimden
utaniyorum, kızarmayan arsız yüzümden.

ne şiir yazmaya, ne de bir kelam etmeye yok cesaretim
adını anmaya bile layık değilken kifayetsiz dilim
hangi kelimelerle övebilirim sizi, ey efendim

şiir sayfalarında gezinip durdum
efendime dair okuduklarım
biri vardı ki içlerinde utancımın kahroldum
"peygamberim gelse" şiirini şairinden dinledim.
dinledikçe ezildim, büzüldüm, küçüldüm
"ne sabahı göreyim, ne sabah görüneyim"
dizeleri geldi şairler sultanının, zikrettim
girecek delik bulabilsem girecektim
pişmanlık diz boyu kan ağlar mı bilmem içim
ayağın bastığın yere yüzüm sürdüğüm
nadanlığım boğazıma kadar düğüm düğüm
acınacak durumda şuursuz halim ile ruhum
ümmetin arasına katılmak olur kurtuluşum
bu gece Allaha niyazım budur efendim.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206678/utaniyorum-efendim.html>

ANNEM / EŞİM / KARDEŞİM

dokuz ay gece-gündüz karnında taşıyan
sancıların en ağırına katlanan
doğurup dünyaya göz açtıran
iğrenmeyi unutup Şefkatle dolan

kadın annem, kucağı en sıcak liman
öpölür pamuk ellerin nasırlı ayağın.

hayat yolunda seçtiğin yol arkadaŐın
iyi günlerde sevinçleri paylaŐtıđın
hüzünlerde keder ortağın
zorlu geçitleri sırt sırta verip aŐtıđın
acılar dayanılmaz olduğunda birlikte ağladığın
yer-gök arasında sıkıŐtıđında aldığın nefesin
gönül dostun hal arkadaŐın, sırdaŐın
fırtınalı dalgalı denizlerde sığındığın

kadın eşim, kucağı en sakin, huzur dolu liman
öpölür her yanın, okŐanır saçın tırnağın

toplumu oluŐturan genç yaşlı erkek ve kadın
üstünü yok birbirine insanların
çarŐıda, pazarda, tarlada gördüğün
kimiyle meslekte ekip olduğun
kimi zaman aynı mekanı paylaŐtıđın

kadın kardeşim, en değerli hassas liman
dile getirilmez küçük büyük kusurun

muhammed salih gedik
(en değerli varlığımız tüm dünya kadınlarının kadınlar gününü candan kutlarım)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206805/annem-esim-kardesim.html>

UYAN

kimsesiz çocuklar viranelerde, köprü altlarında.
işsiz kalmış babalar, çaresiz, dolanır sokaklarda.

gözyaşı pişirir analar, ateş olmayan ocakta.
vatandaş meydanlarda alkış tutar, bilinci uykuda.

ayyuka çıkmış mazlumun ahı, yitik zalimde izan.
maraz kaplamış gönülleri, titretmiyor artık ezan.

hangi yürek dayanır bu hale, nasıl kaldırır vicdan?
işçi kadının alınının teriyle süslenmiş(!) dört bir yan.

çiftçinin ekmeği, emekli aşı, ortada harcanan.
çoluk çocuk mahrum sevgiden, genç kuşakta hal perişan.

aslanların keyfi yerinde, kurulduğu yer gülistan.
ne yapacağını bilmiyor, can derdine düşmüş ceylan.

sanduka olmuş sandıkta, hak arayacakmış(!) gariban.
uyan diyorlar; hadi uyandı. nasıl çıkar tabuttan?

işe yaramıyor akıl, karşılık bulamıyor emek.
memleketimin insanlarına, haram adeta, gülmek.

yakası bir araya getirilmeyen, yıllarca, bu halk.
milletin kaderi: rayı olmayan garda, tren beklemek.

kurtuluş umudumuzdu dosttan kollar, kardeşten ayak.
bölünüp parçalandık, gelde kalkabilirsen, hadi kalk.

25/05/1987
muhammed salih gedik

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/207813/uyan.html>

ÖĞÜT

gönül toprağına, sevgi fidanları dik, yavrum.
zihin tarlana, bilgi tohumları ek, evladım.

muhammed salih gedik.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/208188/ogut.html>

silm'e yapışmak

uçsuz bucaksız evrende dünya, yüzük
dağı taşı, toprağı suyuyla düzlük
hayata göz açan masum çocuk, küçük
silm'e tutunmayı öğretecek, büyük.

doğa gidişatını kavramak, akıl
doğruyla yanlış ayıran ince kıl.
güzergah belli silm'e şeksiz teslim ol
aramak boş, bundan başka yok, özgür yol.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/208631/silm-e-yapismak.html>

TOZLANAN KİTAP

İçimde bir yer, bilmiyorum neresi.
Dolmayan boşluk, devasa cüssesi
Sancılarımın arası arz-sema kadar
azap acılarım derin, mezar kadar dar.

Yitirmiş ehemmiyetini dostluklar
Gönül sarayında kral olmuş çıkar
Kuyum kazar kardeşim arkadaşım
Bilemedim dostum kim, kim düşmanım.

Ayaklarımda nasır gezdiğim yollar
Boğazımda yumruk yutkunduğum sular
Okuyarak geçirdiğim çok zamanlar
Akli selimimi aradığım anlar

Kütüphanemde ezber binlerce kitap
Okumaktan düştüm en sonunda bitap
Ne ben bulabildim dertlerime bir em
Ne onlar olabildi yarama merhem

Düşündüm: yol başına dönersem tekrar
Yitirdiğimi bulurum, içim rahatlar
Yanlışta götüren yalnız ilk adımlar
Başlangıç ile belli olur doğrular

Nerde yaptığımı aradığım hata
Dönüp gelince gördüm yolun başına
Roman, hikaye, şiir dizili rafta
Okunmayan biri kalakalmış tozda.

Elime almış silerken bakan annem:
-abdest al önce dedi, el vurma hemen.
-Görmedim seni bu kitabı okurken
Bu şekilde tepki vermen anne neden?

Okudukça açıldı göremeyen gözüm
Dindi acılarım rahatladı gönlüm
Abdestli abdestsiz her an okuduğum
Başucumda artık KUR'AN, klavuzum.

MUHAMMED SALİH GEDİK

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/209649/tozlanan-kitap.html>

ÇOCUKSUZ DÜNYA...

seher vakti saba makamında ezanlar
bir başka okurdu hoparlörsüz, hocalar
eşlik ederdi güle, name yakan bülbüller
bık mazdı dinlemeye, dinlenirdi kulaklar

uğur böcekleriyle gelirdi, bahar
yoketti, gözü doymaz tamahkar
ne böcek kaldı, ne bal kokan arılar
zalim insan yanında, melek yılanlar.

sığırcık yuvalarıydı sazlıklar
susuzluktan yanıp kavrulduklar
yok artık çocukluğumdaki kuşlar
kuşlardan dinlediğim eşsiz cıvıltılar

kurumuş tek tek dereler çaylar
kekik kokulu meralar çayırlar
görünmüyor artık kurbağalar
olanlarda vırraklamaz oldular

gündüz çeşit çeşit oyunlar
oynardık, kuşluktan akşama kadar
gece seyrettiğimiz, gökteki yıldızlar
"seni seviyorum" der gibi, göz kırpar.

her gece gördüğüm rüyalar,
cennet misali bahçeler.
arada bir kabustu uykular,
cıvıltılarla kurtarırdı çekirgeler

nostalji mi oldu o şarkılar
nerde kelebekler kuşlar
deniz kenarında martılar
petrol kurbanı mı oldular

bülbül yerine dinlediğim, şimdi çocuklar
okul bahçelerinde cıvıldaşırlar
kesilmesin sesleri , yağmasın bombalar
onlarsız dünya, söyleyin, neye yarar?

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/210350/cocuksuz-dunya.html>

YALAKALAR KANAR SANA

dünya... dünya...
dolusun tıka basa
insanla
lakin; yar olmazsın adama.
sana kucak açandan,
kaçarsın.
pırlanta, elmasına
dönüp bakmayı,
kovalarsın.
firavunlara,
hamanlara,
karunlara,
firdevsi ala oldun,
güya.
üçünü asalak ettin, getirdin bir araya.
mahkumun ettin sonra
saray denilen zindana.
dışardan bakan şaşkın,
kandı şaşsaana.
unuttu özünde ne varsa erdem adına,
uydu şeytana.
çıkarı aldı en ön sıraya,
dostu, kardeş ve akraba
itildi en arkaya.
baş oldu dalkavuk
baş tacı ettiği, yalaka.

....
dünya... dünya...
kahpe dünya!
en değerli adamları, sattırdın on pula
beş para etmezlere.
söyle dünya, söyle.
dilin dönebilirse... söyle!
nebler serverine
yurt mu oldun arzın kalbi mekkede.
yatırmadın mı hasırda.
kardeşti nur nebiye,
dinin direği, eştı , nur fatımaya.
umuttu yoksula,
bir dirhem sadaka vermek için garibana,
kuyu kazdıra kazdıra,
boğdun, zülfikar tutan alinin, nur ellerini nasıra.
muaviyeyi basarken bağrına,
göz kırptın as'ın oğluna
yalakalarının yattın altına,
zehir olup aktın nur hasan'a.
dünya... sarmaş dolaşken yezidlerle
ok oldun yüzlerce, kılıç oldun onlarca
indin nurdan bedene
cenet reyhanı hüseyin'e
kerbelada.

...
dostluk, insanlık dedik vakarla,
doğduğumuz yerde adımızı çıkardın safa
sevgi, kardeşlik dedik aşkla,
vatan bildiğimiz, doyduğumuz yerde
arkasız ettin, döndük yabancıya.
sırtımızı dağlara değil, dayadık allah'a
yer koymadık yürekte, korkuya.

vatandaşı olduğumuz bu toprakta:
-"ben öterim ancak bu çöplükte,
horozu benim " diyen yalaka,
çöplük dediği bu vatana,
sevdalıymış güya.
dünya.. dünya..
ne dense az sana
yar olmazsın, adam gibi adama.
düş yakamdan, var git yoluna.
ancak; yalaka takılır koluna.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/210482/yalakalar-kanar-sana.html>

SEVMEDEN OLMUZ

1.

iki satıcı aynı sokakta
balcı sonunda, sirkeci başında
sirkeler satılır kalmaz kuşluğa
balcı satamaz kalır akşama
ikinci gün bir başka pazarda
başlarlar yine satışa
sirkeler gider peşin paraya
kimse dönüp-bakmaz baldan yana
işini bitiren sirkeci çıkar boşa
yanına gelip balcıya, der:-merhaba!
yardım edeyim kardeş dur da sana.
ikidir hamallık ediyorsun bala.
sirkeyi satan satıverir balı da
ne bal kalır, ne sirke ortada
balcı şaşakalır bu olaya:
-neden? diye sorar sirkeciye.
sirke satan:- bu çehreyle
iğne bile satamazsın kimseye.
sevgisiz olmaz kusura kalma
gönlündeki sevgi yansır suratına
güleryüz kimin gitmez hoşuna.
sev de öyle var işin başına.

2.

lokman hekim zamanında
köylüden biri gider okumaya
tabip olarak döner sonra
dükkan açar memleketinde
tabela asar adı da üstünde
aylar geçer, uğramaz kimse
merak eder sorar herkese.
aldığı cevap benzer şamara:
"hekim dendi mi lokman gelir akla
o varken deli bile gitmez tabibe."
-o ne bilir tabipliği var mı diploma?
diye diye dert yakınır orda burda.
hastalanır birgün hanımı düşer yatağa
ilaç yapıp verir hastaya
döndürür yatalağa
koşar varır çaresiz, lokmana:
-onmuyor ne yaptımsa,
elden gidecek hanım hasta
bir bakıversen allah aşkına.
lokman varır hastanın yanına
besmeleyle oturur başucuna:
-ne verdin bu hatuncağıza
nasıl düşürdün böyle yatağa.
tabip anlatır birbir yaptığı ilacı
ilaca kattığı kaynatılmış otları
sabah akşam içirmiş tas tas suları.
getir varsa o ilacın suyundan
demiş tabibe, hekim lokman
elleriyle içirmiş hastaya tasta
kalkıvermiş yatalak yataktan
hayret etmiş tabip bu işe:
- nedir bundaki hikmet sence?
-"haset, nefret, kin görünmez
bulunduğu bedende yürek maraz

sevgi katılmamış aş karın doyurmaz
sevgisiz yapılan iş tam olmaz
iyilik gibi gözükse de asla yüz yumaz."

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/212716/sevmeden-olmaz.html>

Misket Kadar Dünya

Dünya göz kadar...
Küçük bir kedinin gözü kadar...
Olsaydı.
Ya da insanın gözü,
Dünya kadar büyük...
Misket kadar dünyayla,
Oynardık çocukça;
Ya da oyunlarımız,
Dönüşmezdi kumara,
Malolmazdı canlara.
Misket kadar olsaydı dünya...
Tadına doyumazdı oyuncakların,
Ya da doyardık o gün oyuna.
Akşam olupta anne çağırınca;
Parmaklarımızla okşardık önce,
Sağlam cebe de yerleştirmeden
Koşardık, sevinçle
Sıcacık evlere.
Misket kadar olsaydı dünya...
Yastığın altında saklardık yarına
Ve beraber uyanırdık sabaha.
Oysa misket gözlü insan;
Ne sığabildi koskoca dünyaya,
Ne de sığdırabilirdi dünyayı,
yumruk kadar kafasına.
Misket oynayan masum çocuğun,
Saf dünyasına,
Bomba yağdırdı misketten,
Alçakçasına.

Muhammed Salih Gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/212872/misket-kadar-dunya.html>

Dost'a

Yürek bahçesinde dostun,
Razıyım papatya olmaya.
Ve solmadan açmaya,
..... ömrümce.

Onun gönül dağı, olmuşsa gülistan,
Çit olur sarmaşıktan,
Sararım her yandan,
..... ömrümce.

Sine kafesinde sadırsa bağıştan.
İsterse olurum bağban,
Bıkmadan yorulmadan,
..... ömrümce.

Gündüzleri sevda ışığı
Yeterki şavkısın,dost sadrında.
Pervane olur dönerim,
..... ömrümce

Sevgi beyti taşıdığıın, can özünde.
Mihrab-ı secdegahta kible.
Tavaf ederim gündüz-gece,
..... ömrümce.

Muhammed Salih Gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/213672/dost-a.html>

muhsin yazıcıoğluna

memleketimde onlarca fırka.
hepside zihnindeki inanca:
dediler, "mukaddes benim dava"
kimi, kutsalını çekti sağa,
kimi de hayır aradı solda.
anadolu ortası Sivas'ta,
bir yiğit lider çıktı, meydana.
bilgisayar al, elin birine.
yapış diğer elinle, Kur'an'a,
diye, gül uzattı vatandaşa.
yüceydi gönlü, benzerdi dağa.
birlikti, çağrısı insanlığa.
mart kışında, sisli bir havada
kaza yaptı, düştü karlı dağa.
aranan aciz, arayan aczda,
umutlar halisane duada.
niyazım, rabbim yüce Allah'a:
yardım et, YAZICIOĞLUNA.
ONU, SEVENLERİNE BAĞIşLA.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/214069/muhsin-yaziciogluna.html>

ALLAH RAHMET ETSİN

ezan değil, minareden yükselen nida.
matem havası var, okunan bu selada.
Allah'tan geldik, dönüşümüz yine O'na.
Rabbim merhamet eylesin, Muhsin kuluna.
fatiha okumak zamanıdır, ruhuna...

MUHAMMED SALİH GEDİK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/214452/allah-rahmet-etsin.html>

Yargısız İnfaz

1.

Yüreği şefkat dolu?
Anne,
Sekiz saatlik iş yorgunu.
Saksıda çiçek yetiştirmek, en büyük tutkusu.
Dinlenmeye ayırır hafta sonunu
Kabul etmez misafir komşu
Sevmez dedikodu.

Beş yaşında bir kız çocuğu
Akıllı, duygulu...
Yüreği özlem dolu?
Anneye.
Kopardı bir akşam üstü
Çiçeklerden en hoşunu
Pencere arkasında gözlediği anne yolu
Görür görmez sevinçle koştu
Çiçeği kapıda vermek için koştu.
Anneden beklediği öpücüktü.

Koparılmış çiçeği gören anne
Başı döndü, düşeyazdı yere.
Nasıl koparırın çiçeğimi böyle?
Diyerek başladı çocuğu dövmeye.
Sinirleri yatışıp biraz da gevşeyince
Çocuğun da hıçkırıkları dinince
Sorabildi nihayet:-Niçin kopardın? Diye.
-Biricik annemi karşılamak istedim çiçekle.
Pişman oldu anne.
Kalakaldı öylece.

2.

Küçücük bir çocuk
Gönlü dünyadan büyük
Açlıktan eti kemiğe yapışık
Etyopyalı binlerce çocuk
Görünce televizyonda koşarak
Soluk soluğa vardığı oda mutfak
Çöp kovaşından alır bir parça ekmek
atar lime lime ederek
televizyonun havalandırma aralıklarından, iskemleye çıkararak.
Niyeti: aç çocukları doyurmak.
Alelacele işini bitiren anne düğmeye basarak
Heyecanla karşısına geçerek
İster sevdiği diziyi izlemek.
Lakin çalışmayınca, aklına gelir servisi aramak
Tamirci gelir, elinde alet-edevat, bakar kapağı sökerek.
Hayretle sorar: -Nasıl girmiş buraya ekmek?
Anlar anne, bekler ustanın gitmesini, dış bileyerek.
Arkasından masum çocuk
Maruz kaldığı dayak
Şaşkın şaşkın ağlarken, eder öte yandan merak.
Urkek ve korkak:
-Ne yaptım ki ben, bunu hak edecek ?
Annenin elinde bir avuç ekmek:
-Borca soktun durduk yerde, dizi de bitti geçti artık.
Deyince anlar çocuk:
boşa gitti emek/ekmek.
aç çocuklar yine ölecek
anne, fısıltı gibi çıkan sese kabartır kulak

sorar çocuğa maksadını, ister anlamak.
Cevap balyoz gibi iner, dayanmaz yürek:
-Açlıktan ölecek çocuklara isteğim yardım etmek.
Pişmanlık diz boyu annede, basar çocuğu bağrına
Şefkatle çekerek.

3.
İnsan gizlerle dolu
Anlamak için yüreğine girmek gerek.
Dil kifayetsiz sözcüklerle dolu
Kapısını /anahtarını bulmak gerek.

Muhammed Salih Gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/215842/yargisiz-infaz.html>

EVDE KAYBOLAN ÇOCUK

Çift olmuş, beşer gözdesi gençler.
Birbirini tutkuyla sever.
Kurdukları eşsiz düşler,
Binbir gece masalına benzer.
Aşka dönüşünce sevdalar,
Hayat arkadaşlığında kılar karar.
Aranan keramet nikahla başlar.
Sevgi harcıyla yapılır sıcak yuvalar.
Açık kalan gedikleri kapatan tuğlalar,
“Dünyamıza hoş geldin” denilen çocuklar.
Döner saraya o anda evler
Anne emektar, baba hükümdar.
Veliahta bağlanan umutlar
Doğurulacakla yeşermeye başlar.

Muhteşem bebek özlemle beklenen
Mukaddes yük insan
Ana rahminde taşınan
Sıcacık yuvayı ısıtan
Güneş değil hem de ışıyan
Ay yüzlü bebek, nur topu gibi parlatan
Değer sıralaması değişir o an
Bebektir artık ilk sırayı alan.
Roller değişir anı anı zihinde canlanan
Çocukken oynanan: “evcilik” akılda kalan.

İlk sözcük beklenir hasretle,
süt kokan ağızdan,
Bebekçe söylenen “anne” ye
kim olmaz hayran.
Çabuk doyulur çocuksu kelimelere
Bitmek bilmeyen merakla
Usandıran soruların,
Yanıtlaması sıkar canı.
Geçştirilir çoğu zaman
“anlamazsın çocuğum henüz küçüksün”
Sözleri mih gibi çakılır,
öğrenmeye meyilli, küçücük beyne.

Neler öğrenir zavalılık
neler
Bilse ki ilk öğrendikleri,
alın yazısını belirleyecek
kader.
Ufak tefek görünen
Şeyler
Üst üste yığıldığında ne hale gelirse
Çöpler
Öylece durur dağ gibi önünde.
Güç yetirilmez aşmaya,
Zorlar
Bahane üretir çözümsüz kalan
Problemler
Anne-baba çıkılmaz kuyulara
Düşerler.
Erdemden yoksun yetişen
Çocuğa hasret kalır terbiye
Ermek için vuslata dört gözle

Bekler.

Tesbih olmuş dilinde
Bilmez ağzını kokutur
Sövgü içeren sözcüklerle
boğulmuş tümce.
Fütursuz hakaretler
Salgın hastalık gibi dolaşır
Küfürbazlık iner
Meydanlara
Adet olur karışır sonra
Geleneğe bir bir
İftiradan da nasibini alır
Kültür.
Şakaya bulaştırılan asılsız laflar
Söylenir yanında
Söyletilir çocuğa
Yalancılık doğru diye algılatılır
O körpecik beyne.
Alışkanlığa dönüşünce
Şikayetler, hayflanmalar
Çıkar göğşe
Karşılıksız olması gereken sevgiler
Satılır çocuğa
Hem de çok ucuza
Sevgiden mahrum çocuk
Bel bağlar nefrete
Kin duyar herkese.

Ve ...

Adam olacak hayaliyle
Dünyaya getirilen çocuk
Çıkar elden avuçtan
Koparılır kolu kanadı adeta
Güven kalmaz zamanla
Yüreğinde büyüğe
Ve paylaşmak düşüncesi
Küçüğüyle
Yolunup çıkarılır özünden
Erdem adına ne varsa
Böylece
İnsanlıktan eser duygunun izi
kalmaz yufka gönlünde
şaşkındır anne
baba ise hayrette
pişmanlık fayda etmez artık
yaşamadan insanca,
kaybolur gider çocuk
kendi evinde.

muhammed salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/216091/evde-kaybolan-cocuk.html>

BENİ AĞLATAN SENSİN ANNE

İçimde dağ gibi yükselen
Birikmiş söylenmeyen
Bulamadım çare, merhemsiz
Dertlerim, anne.
Paylaşmayı bilmeyen
Anlayamıyor beni.
Rabbim, Bir de sen
Anlarsın, anne.
Üşüştü başıma yine
Uyku tutturmaz düşünce
Sarmaz beni yorgan/gece
Sana geldim, anne.
Milyonlarca mazlumun
Göğü yükseliyor da ahı
Yerde duyulmuyor
Yerde kiler işitmiyor, anne.
Kucak almaz ateş topları
Ahlardan olmuş hasil
Yüreğime düşer gökten
Yakar, kavurur anne.
Gözümde süzülen yaşlar
Toprağa düşmez, gönlüme damlar.
Uslanmaz göğsümde kor
Islatır mısın biraz anne.
Bir şarkıyı görseliyle dinlesem,
Yapmacık olmayanından.
Yokluk, darlık, çaresizlik üstüne,
Kan oturur gözlerime.
Görünmek istemem kimseye,
Kıs kıs gülmesinler diye.
Saklar mısın beni, anne.
Bir şiire ait dizeler yok mu!
Yaşanmış, yaşamış gibi, anlatan
Özlemle sevgiyi, buluşturan.
Kadri bilinmeyen anneye, yazılan.
Deryaya dönüşmüş acılarında boğulan
Hüzün dolu dizeler yok mu!
Okusam da, dinlesem de fark yok!
Çağlayana döner gözlerim.
Mendilim hala ıslak,
Eteğinin ucuyla,
yanağıma akan yaşları,
Siler misin, anne.
Bir haber okusam
gazeteden;
Ya da seyretsem
televizyondan,
Hakkı elinden alınan,
Sessiz çığlıkları,
Duymazlıktan gelinen
Olsa da dünyanın öbür ucundan,
Gariban bir insanın,
Dramını anlatan.
Tutmuyor elim,
bağı çözülüyor dizimin.
Hıçkırarak, ağlamak istiyorum.
Ama, düğümlemiş boğazımda
Yutkunamıyorum,
nefessiz kalıyorum.

Sırtımı yumruklar mısın, anne.

Bak yine ağarıyor gün,
sabah oluyor.
Uykusuz sayısız gecelerim ,
sayısız dertlerimi katlar.
Seni de yordum,
onulmaz, ben de sıkıntılar.
Dinlerken;
biliyorum ağladığını,
sessiz sessiz.
Biliyorsun!
gözünde yaş görmeye,
Tahammülümün olmadığını.
O yüzden göstermedin,
Pınara benzer göz yaşını.
Başımı bağrına gömerek,
Hüngür hüngür ağlamak,
depip geliyor içimden.
Yaşlanayım mı göğsüne, anne.
Karanlıktan farksız yokluğun.
Varlığınla başımın tacısın.
Her derdimde ortağımısın.
İstemem sensiz aydınlık,
Batmaz güneşimsin.
Isıtır mısın biraz,
Işıtır mısın biraz, anne
Beni böyle ağlatan, asıl derdimin
Ne olduğunu biliyor musun?
Kutuplarda sopayla,
hunharca öldürülen morsa;
yaralı eşinin başında,
yüz günden fazla,
aç, susuz bekleyen
kar tüylü sadık kurda,
dayanamayıp ağlayan,
ve ağıdına, beni ağlatan.
Sen değil misin?
Sen değil misin, anne.

Muhammed Salih gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/216288/beni-aglatan-sensin-anne.html>

sen diye atar yüreğim

Lalezarı andıran yüzünde,
Bilirdin hayran kaldığımı, gamzelerine.
İçim giderdi, bembeyaz tebessümüne.
Gözlerini gözlerime değdirip de
Bir kez bakmadın, delercesine
.....Gözüme

Sevgi pişirdim, gönül hanemde.
Açık bıraktım kapılarını, gelişine.
Sunmak istedim, taşlaşmış kalbine.
Yolunu bekledim hep pencерemde.
İnemedin, kuş gibi süzülürcesine
.....Yüreğime.

Belik belik simsiyah saçlarında,
Okşanmaya doyulmaz zülflerine.
Değerdi ölmeye, tek bir teline.
Mevsimleri tüketip, kışa döndürdün de
Koymadın yorgun başını, dinlenircesine
.....Dizime.

Karanlığa mahkum oldum, gecelerinde.
Işımak istedim oysa, kararın talihine.
Hamalı ettin yüreğimi, hasretine.
Adını, dilimde tesbih ettim de.
İnandıramadım, seni ölürcesine,
.....Sevdiğime.

Muhammed Salih GEDİK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/220010/sen-diye-atar-yuregim.html>

FERYAT

Ah! Bir anlatabilseydi,
Paylaşabilseydi yüreğindeki.
Kanayan yaraları iyileşecekti.
Rahat bir nefes alacak,
Ohh! Diyecekti.

Ahh! Bir anlaşılabilseydi,
Dile getirdiğinde asıl gerçekleri.
Harap gönlü asudeleşecekti.
Fersiz gözlerinde umut parlayacak,
Sevinecekti.

Ahhh! Biri dinleyebilseydi,
Kirlenmemiş bilgiyi söyledikleri.
Döktükçe içini dökenecekti.
Feryadı figanı denecek,
Gülecekti.

Ahhhh! Biri hissedebilseydi,
Sevdiklerinden çektiği acıları.
Belki biraz hafifleyecekti.
Dizlerine derman gelecek,
Kalkacaktı.

Ah! Bir bülbül olabilseydi,
Hazine olurdu güle, nameleri.
Gönül bahçesi çiçekleşecekti.
Bal arıları tek tek dolaşacak,
Avunacaktı.

Muhammed Salih Gedik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/220884/feryat.html>

İHLAS OKUMAK

- Mektebe gitmiyor musun, kuzum?
Deyince anam, aklıma geldi unuttuğum.
İhlas suresini okuyacaktım ezberden.
Ne yapacaktım şimdi, utanırım hocadan.
-Ana, kulhü'yü bilir misin sen?
-Ben bilmem, koş git, bilir deden.
Tek odalı evdi, oda derdik çocukken
Dedemin oturduğu huzur dolu mekan.
Koşup vardım odanın kapısına
Çalmadan kapıyı, açtı dedem, geldik burun buruna.
İşliğinin kollarını sıvamıştı dirseğe
Belli ki hazırlanıyordu abdeste.
-Hayırdır oğlum, kalmışsın nefes nefese?
-İhlası öğret bana, hemen dede.
"kul hü vallahü ehad.
Allahüs-samed
Lem yelid ve lem yuled
Ve lem yekün lehü küfüven ehad."
-Bir daha okuyayım, beni takip et sen.
-Tamam dede, bir daha oku hele sen.
Ezberlemiştim ihlası üçüncüde
Dedem bile kalmıştı hayrette.
-Maşallah, benim akıllı oğluma.
Deyişini imkan yok unutmama.
Sekiz yaşım ihlas yaşımdı benim
Okudukça, dedeme, dua ederim.
Yıllar geçsede o günden bu güne
Doyamadım ihlasın terennümüne
Yatınca yatağa, koyunca başımı yastığa.
O günün son kelimeleri dolaşır ağızda.
Huzur kaplar içimi dalarım uykuya.
Bir başka oluyor, dingin kavuşmak sabaha.
Mi'raç anılarını anlatırmış Efendim
Ara ara ashabına, amacı öğretim.
Sormuş birinde Bilali Habeşiye:
-Dolaşırken cebraille cennette,
Rastladım insan ayak izlerine.
Kimin? diye sorunca kardeşim cebraile.
-Dostlarından birinin, ait Bilal'e.
-Söyler misin Bilal, seni yücelten ne?
-Sana uyarım ya rasulallah feda canım yoluna
Fakat kıldığım namazda her rekatta
İhlastır okuduğum en çok fatihadan sonra.
-Budur işte seni yücelten zikir.
Siz de çok okuyun, kalmasın gönlünüzde kir.

MUHAMMED SALİH GEDİK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/221185/ihlas-okumak.html>

NE HALDESİN EY DOST

Yaşadığın şehirde, kaç kez varıp döndüm kapına,
Ne basacak bir zil bulabildim üzerinde adın yazan
Ne de rastladım, titreyen ellerimle tıklattırarak, tokmağına
Bilemezsin nasıl bir fırtınadır yüreğimde kopan.

Yıllarca bindiğimden daha çok bindim otobüslere
Küçücük duraklardan devasa terminallerden
Önde oturdum ki uyumayayım, inmedim tesislere
Bilemezsin kaçırıpta gecikme korkusunu sen

Gemilere, vapurlara bindim kaçak yolculuklar yaptım
İmrendim, bir çırpıda okyanuslar aşan balınaya.
Liman girişinde yavaşlayan hızına dayanamazdım
Bilmesem de yüzmeyi, ağır bastı vuslat, atladım suya

Rotasız uçağa bindim, raylar döşedim dostun yollarına
Kuş oldum bazen, sıralanmış yüce dağlardan aştım
Bendim masalların meşhur kuşu zümrüdü anka
Pervazsızdı pencereleri, aşiyansızdı dalı, konamadım.

Ferhatın kazması olamam hem de sayamam gün
Dozer oldum, taşkıran oldum asır oldu her bir an
Gelecekte ödünç aldığım Burak misaliydi ışın
Özlem ateşindi cehennemcesine kalbimi yakan

Aşk değil bu, sığmıyor tarife, basit kalıyor tutku.
Kar beyazlığı kadar ak, kara sevda desem.
Beni sana çeken, bilmediğim bir başka duygu
“Dostluğun ruhani boyutu” diye, yazdı kalem.

Biliyorum her derdimi, içten paylaşmaya hazırsın
Üzülmeni istemem, üstelik kıyamam dedimdi sana.
Böyle düşünerek, yüreğini kapatır hem de açmazsın
Ve ekliyorsun:O halde ne anlam vereyim dostluğuna.

Martıların çığırkanlıkları, aç kursaklarından
görünce avı, dönerler ana kokusu almış kuzuya
oysa benim sessiz feryadım, dağdan yüce meraktan
dostun ne selamı geldi, ne yazılmış kelamı sayfaya.

Gelmiyor içimden yazmak, okumaksa oldu zulüm
Kabristan sessizliğinde günüm, yerle gök arası mezar
Endişeliyim dosttan, bifaideliğime üzüldüğüm
Yari, yardımcısı olsun Allah'ım, etmesin onu bizar.

M.S.GEDİK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/222596/ne-haldesin-ey-dost.html>

MERHABAN YETER

Selamsız, vedasız gidişin
Hüzünlere boğdu kalbimi
İki günü az mı sanırsın
Asra bedel her bir saati

Görmeden seven bir ben değil
Muhadramunluksa kader
Pirimdir deve güden Veysel
Dost, hasret çekmeye de değer.

İncittim mi, incitildin mi?
Hüsrarla karardı yüreğim
Güneşi özleyen hilal mi?
Ki nerde benim dolunayım

Yazdığın denk, gül bahçesine
Baldan daha tatlı dostluğun
Üstün sabahın güneşine
Gecemi aydınlatan, nurun.

Yüzünü görmediğim dostu
Selamım olsun namelerim
Lutfedip bir bir okuyunca
Merhabasıyla yetinirim.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/222939/merhaban-yeter.html>

ÇIRPINIŞ

Çare...
Ah, çare!
Nerde devaların, dertli gönüllere.
Bir zehirli yılanında mı yok
Boğuluyorum, düşmüşüm sanki denize.

Vuslat...
Ah, vuslat...
Nerde yolların, dermansız ayaklarıma.
Bir küçücük umudunda mı yok.
Göremiyorum, hiçbir şey ufukta.

Su...
Ah, su.
Nerde ferahlatan serinliğin, yürek kavruluyor ateşte.
Bir damlacık şebneminde mi yok.
Sonbahar yaprağına döndüm ilkbaharda.

Rahman.
Ey, Rahman!
Merhamet elini uzativer dosta.
Kırılmış kolum kanadım, tutacak elim yok.
Sıra dağlar dizilmiş aramıza.
Ben gurbete mahkum, o garip kalmış kendi yuvasında.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/224158/cirpinis.html>

YÜZLEŞME

Ensemde ki nefes
Kulağıma gelen fısıltı
Azrailin miydi?
Rabbimin miydi?
Özümün müydü?
Ayıramıyorum.
Belki de bütünleşmişti üçü.
-“iki kapılı hanın” çıkış kapısı,
Önünde durduğun bu kapı.
(Anlıyor musun demediler de)
Tanıdın değil mi? Dediler.
-Şimdi mi geçeceğim o kapıdan?
-geçeceksin sadece.
Pişmanlıklarını hatırla
Ve seçip içinden birini giderebilirsen gider.
-peki arınır mı otuz yıllık binamazlığım,
Bulabilir miyim tek tek helalleşmeye
Kırdığım kalpleri,
Çiğnediğim hakları verebilir miyim
Sahiplerine.
Hangisini gidereyim?
Bir akıl verin bana.
-akıl verme yeri geride kaldı,
“uzun ince yolun”.
Bir kağıt ve kalem sana.
-Anladım... anladım...

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/224725/yuzlesme.html>

CENNET MİSAFİR OLACAK BİZE

Çaycı kardeş, çaycı kardeş,

İki bardak çay getirir misin bize.
Demlice olsun biri,
şekersiz hem de.
Diğeri az şekerli
tavşan kanı renginde.

_ sen teksin hocam, biri kime?

_ gönlümün sultanına kardeş, Aliya'ma.

Göremezsin gözlerle,
bakıp durma sağa sola, arama boşuna.
bir de; delir mişim gibi bakma öyle.
otur şuraya yanıma,
anlatayım gitsin merakın.

şu an yürek dünyamın sultanı
başımdan aldı aklımı
tutar avuçlarında.

bu gün onunla birlikte
hemhal olacağız denizle
dökeceğiz dertlerimizi dalgalara
karıştırıp gözyaşlarımızla.

İnsan nerde yaşar, nasıl yaşar?
Ölüyle diriye ayıran nedir?
Bilir misin çaycı kardeş?
düşündün mü hiç?

Kulak ver bize
kulağınla değil özünle dinle.
ağaçlar, otlar toprakta yaşar.
insan ise yaşar yürekte.
tutunduğun, kök saldıgın, bir yürek var mı?
canından çok sevdiğin bir yürek.
varsa şayet, yaşıyorsun demek.

Ölenler unutuluyor bilirsin.
Unutulmaz olan sevdiklerin.
Olmasaydılar onlar,
ister miydin yaşamak.
Yemek, içmek, nefeslenmek
söyle ne için?
hepsinden gaye, o'nu anmak.
o'nunla anılmak.
Andıkça yaşatırsın,
Anılırsan yaşarsın.
Dualarınla beslersin sevdiklerini,
Dualarıyla hayat bulursun.

Anlamaz anlamaz bakma çaycı.
Çayın olmasa,
kim der sana, "çaycı"?
bu gün çayların bir başka güzel
yar ile muhabbet olmalı özel
seninle konuştuğumuz yeter
kalk artık,
sana ayırdığım her an,
asır bana.

kalk ki bitsin sevdama susuzluğum.
bilemezsin, nasıl susamışım Aliya'ma,
cennet misali gönlüne Aliya'mın.
hadi sen dön kendi işine.
biz, kalmalıyız baş başa.

dile gelecek kelimeler,
hislerle.
şenlenecek bahçemiz,
sözcükten güllerle.

dinecek susuzluğumuz
kavuşacağız birbirimizde kevsere.
sevinç akıtacak,
gözümüz.
bu gün;cennet misafir olacak bize.
cennet, misafirimiz bu gün..

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/225181/cennet-misafir-olacak-bize.html>

olur ya

[italik]

olur ya, gönlünde bıraktığım kanayan yaralar bir gün iyileşir.
bitmeyen küskünlüğün yüreğindeki ataletten, gün gelir depreşir.
dostun, batan dikeninden, gül tomurcukları kana boyanıp çiçekleşir.
pişmanlık çöker vicdana, her dem dövülen bağır, ateş olur da kahr pişirir.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229223/olur-ya.html>

susuzluğum

[italik]

olur ya, gönlünde bıraktığım kanayan yaralar bir gün iyileşir.
bitmeyen küskünlüğün yüreğindeki ataletten, gün gelir depreşir.
dostun, batan dikeninden, gül tomurcukları kana boyanıp çiçekleşir.
pişmanlık çöker vicdana,her dem dövülen bağır, ateş olur da kahrır pişirir.

sevgine yüklediğin anlam hasret ve hüzün, bağları, bir makaslık uçurum
arama, sorma, unut seviyorsan dediğinde bile, sanaydi susuzluğum
hamalı olduğum sırtımdaki yüke takılıp kaldı gözün, oysa ben altında eziliyordum
kurumuş bir çöp gibi kırıp attığın, uzattığın umut dallarımdı tutunduğum.

umurunda mıyım birazcık, bilmiyorum yerim var mı içten dualarında
göstermediğin gül yüzün, damla damla yaş oldu göz pınarlarımda
ıslandığın yağmur bendim, karlarınla üşüttüğün yüreğimde bıraktığın izler hala durmakta
şifa bulmuyor, iyileşir dediğin kalbim, pıhtılaşmıyor kanım, ince ince içime akmakta

basiretliydik, hani akıl aramayacaktık dostlukta, birleştirecektik gönülleri
yüreklerimize ekecektik sevgi çiçeklerini, vuslat şiirleriyle sulayacaktık gülleri
masumane bakacaktık birbirimize hani, yalansız, riyasız olacaktı göz bebekleri.
hangi insafsız düşünce, el gibi dokundu yüreğine de tarumar oldu gül bahçeleri.

msg [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229362/susuzlugum.html>

çıplak anılar

[italik]
duydun mu?
geçen yıl yandı ormanımız
toz toz yağdı mı?
kül olup savruldu örtümüz
geçtin mi?
o inişli, çıkışlı yollardan bensiz
gördün mü?
nasılda çıplanmış anılarımız.
utandın mı?
insanların vicdansızlığından
ağladın mı?
arınsın diye toprak kandan.
msg

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229487/ciplak-anilar.html>

işit/beyit

[italik]
soysuz adam, rezalet eker...
soylu, ahaliyi, ram eder.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229644/isit-beyit.html>

gönül/derya

[italik]
dua esintilerim rotasız yükselir arşa.
esareti ruhumun, yalnızca Allaha.
rahmı-rahş yüzleri aklasın,
yürekler arınsın.
adamlaşalım/
asudeleşelim.

msg

(rahmırahş: merhamet parıltıları, huzur ışıltıları)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/230009/gonul-derya.html>

AH'IM HÜSEYİN/ADIN HÜSEYİN

Hüseyinim
Ücra çöllerde
Sızar kanın toprağa
Efendisinin cennetin, benzersin reyhana
Yadigardın Allah Rasulü'nden, emanettin Müslümanlara
İnci bedenini incitip, delik deşik ettiler.
Nedamet saraylarında yaptıkları kahpeliğe, katıla katıla güldüler
Yezide sarayları az, suyun damlasını çok gördüler Reyhan'a
Adamlığın yüz karalığına ilk o zaman şahit oldu dünya.
Sadakatin doruğunda buluştular Hüseyinle, başını Hüseyince feda edenler
İniltilerin, yürekleri dağlayan feryadı figanların sahibidir Zeynepler.
Rezaletinde boğulsa da yezid, zelil olsa da yezidiler.
Gözlerimden akan Hüseyin'dir damla damla,
Ezgindir yüreğim, dolmuş gamla.
Duy sesimi oğul
İnleyişimdedir adın
Koruyasın.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/230332/ah-im-huseyin-adin-huseyin.html>

MOR/ MELEK/NUR

Mecalim yok, uzanmış ellerini tutmaya.
Ortasındayım yalnızlığın.
Ruşen güneşim, meyillenmiş kararmaya.
Mahkumuyum karanlığın.
Ecrama dönen bedenimle adeta,
Lahidiyim mezarlığın.
Ezginliğim müzminleşmiş, bulmuyor şifa.
Kurbanıyım insanlığın.
Neyyireyn olursa dost, zifiri dünyama
Umudum olur uhuvvetin.
Rehayab olur gönlüm. ve ruhuma,
ay gibi doğar meleklüğün.
msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/232596/mor-melek-nur.html>

ALDANMA

[italik]

ALDANMA ey dost, sabahların güneşine,
katran gecelerde doğar aydınlık, gönlüne.

bel bağlama, riyakarlık saçan gündüzlere.
saklar arkasına, maske olur asil gerçeklere.

dur da bir bak ağaran yüzlere, kara kışta.
ne hale geliyor bir gör, kararır ak yazda.

şeytan kaçmıyor ezandan, girmiş insan kılığına
hasret kalmış adam adamlığı, yokki pazarda.

satır satır yazılanlar, bir bir okunurda
okunmaz dile gelmeyen coşku, ruhunda.

his tercümanı akıl, dilin ucunda sanırda
yazdıramaz kaleme, aciz kalır ifade.

söylenen havada kalıyor, söyleyene bakınca
ikna etmiyor dün yazılanlar, bu gün yalanlanınca.

kalem denince, Rabbimin andı geliyor aklıma,
kitaplarda aradığım mana, Levh-i Mahfuzda.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/232926/aldanma.html>

SENDİN

Her gün beni arayacaksın
Şiirler arasında
Şair sayfalarında
Ama bulamayacaksın
Günlerce bekleyecek
Unuttuğumu düşüneceksin.
Olmazsa olmasın, yazmazsa yazmasın
Boş ver gitsin diyecek
Rahatlamaya çalışacaksın.
Yazılarımı okuyacaksın tekrar tekrar
Bir ipucu arayacaksın vedaya dair
Göremeyeceksin.
Merak kurdu çalacak önce
Yüreğindeki sarayın kapısını
İstesen de kovamayacaksın.
Yiyip biterecek içten içe tahtını
Dayanamayacak kalkacaksın.
Yerel ağ bağlantısıyla
Geçmiş gazete haberlerine, duyurulara bakacaksın.
Umutların tükenecek.
Neden sonra bütün cesaretini toplayıp arayacaksın.
Karşına bir başkası çıkacak.
Ürkek, tedirgin, titreyen bir sesle
Beni soracaksın.
Aylardır hasta olduğumu,
Hastanede yattığımı duyacaksın
Hastalığının ne olduğunu,
Durumumu,
Taburcu olacağım günü,
Öğrenmen iyi olmayacak
Kendini suçlayacaksın.
Eseflenerek duygularını gözden geçirecek
Pişmanlık saracak yüreğini
Ön yargılarına kızacaksın.
Ve bilmeyeceksin
Seni beklediğimi
Bilmeyeceksin adını fısıldadığımı
Son nefesimde
Öldüğümü duyar mısın bilmem
Ama bilmeni istediğim bir şey var
O gelmeden ölmem diye diye öldüğüm
Ölüncüye kadar yolunu gözlediğim
Sendin.
Sendin özlediğim.

msg
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/234803/sendin.html>

VUSLAT YAKIN...

[italik]

ilim için çine maçine gidilir
Allaha emanet edip seni gönderdiğim yer izmir
bilirim özlem ateşi yakar benliğini kavurur
dağladı ciğerimi annene yazdığın nameler oğul.

insanlık kokusu sarsın yüreğinin her köşesini.
kalem sarmalasın pamuk ellerini.
adımladığın kaldırım taşları
narin ayaklarının altında olsun halı,
öğrencisin, gençsin, gamlanmam basışını,
başım üstünde yerin der gibi
yüksünmez asla seni, canım oğul.

başını dik, alnını ak tutanı kim sevmez
el-Hadi'ye dost olanı yol azdırmaz
aciziz ama değiliz çaresiz
müsterih olsun gönlün, kalsın yüreğin dertsiz canım oğul.

cennet bahçesi olsun pembe boyalı koğuşun
kapatsın kapılarını hasrete, ardına kadar huzura açılsın
kaldırabildiğince, taşıyabildiğince olsun yükün
özgürlüğe yürüsün ayakların, canım oğul.

cesaret türküleri söylesin dudakların
iyilik dileyen dualar okusun .
gözlerine feraset gelsin,
yüreğin basiretle baksın canım oğul.

şah damarından da yakın
Allah var dost bilip sarılacağın
öfken öykenini soluksuz bırakmasın
vuslat yakın. beni sana seni bana kavuştursun, kurban olduğum oğul.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/235865/vuslat-yakin.html>

Gölgeler

Gölgeler!
Söyleyin, nereye sakladınız,
Ruh iklimime doğan güneşi?
Her yanıma sarmış karanlığınız
Nasıl bulurum ben, beni?

msg
[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/238193/golgeler.html>

darılmasın dost

adı ak, dalgaları yanık deniz!
sırtın buğulanmış, nerede melteminiz?
şilepler batıracak yükü şişede getirdiniz,
marmaranın sitemleri bunlar, nasıl taşıdınız?

rüzgarlar! gönül kabeme çevirin yönünüzü.
dalgalara emanet ettim bu gün, sözü.
katın da önünüze götürün hüznümü,
darılmasın dost, gülsün gül yüzü.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/239029/darilmasin-dost.html>

HASRETLIĞİM

[italik]

bir insanlık- ki dalmış zevkü sefaya-
saplanıp kalmış fuhuş bataklığına.
üç beş asil insan, umut arar Nuh'ta.
necat gemisi yüzdürecekle, yağmura
.....hasretliğim.

bir toplum-ki paramparça bölük börçük-
kimi, gökte yıldız arar, tapınacak.
kimi, nemrudun gölgesinde özgürlük.
ibrahimi elle put kıran, baltaya
.....hasretliğim.

riyakar insan, adalet arar güya,
haktan uzak muaviye sarayında.
onurdu taşlanan, şam sokaklarında.
zulmü bertaraf edecek, zülfikara
.....hasretliğim

yezidler egemen olmuş, dört bir yana.
haysiyet pazara düşmüş , etmez para.
dünya kerbela, susuzluğum insana.
zulm karşısında, Hüseyince duruşa
.....hasretliğim.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/240301/hasretligim.html>

ONURSUZLAŞMIŞSA YAŞAMAK

[italik]

Kuru soğanı yavan ekmeğe katık yapar da yerim doyasıya.
Gözüm olmaz kimsenin varında, lokmasındaki yağında/ balında.
Uzak dursun ta mezara kadar geçmesin boğazımdan haram lokma.
Rebeze çölünde abuzerce ölmek, tercihimdir şam sarayına.
Olmam zalimin yanında, almam mazlumun ahını, yükselir arşa.
Kral süleyman olsan dünyaya, incecik boynum döner mermer sütuna.
İnsana eğilen baş, nasıl varır ki secdede ilahi huzura.
Onursuzlaşmışsa yaşamak, aksın kanım kalmasın damarlarımda.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/241721/onursuzlasmissa-yasamak.html>

güzelî görebilmek

[italik]

nur insan, bir gün dostlarıyla
çıkarken şehrin dışına,
pis bir koku gelmiş burunlarına.
köpek leşiymiş meğer, atılmış yol kenarına.
kimi öğürmüş tiksinererek,
kimi kapatmış burnunu, tükürmüş iğrenerek.
ama O...
O yüce insan eliyle leşi göstererek:
"inci gibi, ne kadarda güzelmiş dişleri" diyerek
göstermiş çirkindeki güzelliği.
gül de öyle, ne kadar güzel, görme sen dikenî.
bırak kendinde kalsın çirkinliği,
mutlaka var çirkinin de güzel bir yeri
insan işte onu görebilmeli.

.....
msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/241947/guzeli-gorebilmek.html>

GÜZEL BAKMAK

[italik]

şaşı gözlü, küçük kızını:
"ahu gözlüm" diye severmiş annesi.
çillerle kaplanmış yüzünü
"nur yüzlüm" diye.
gece yatarken "pamuk prenses",
sabah kalktığında "dünyalar güzeli" olmuş,
annesinin gözünde
ve bal akıtan tatlı dilinde.
yıllarca, annenin ağzından dökülen
şerbetle, beslenip serpilmiş.
merak sarmış içini, dışını.
aynanın karşısında harcamaya başlamış zamanını.
güzel olan tarafını,
görebilmekmiş muradı.
birer birer evlenip yuva kurarken akranları,
yüzüne bakan, bir daha bakmamış dönüpte geri.

anlamış(!) annesinin yalanlarını;
meğer zehirmiş(!) balları.
nefret etmiş annesinden,
eşsiz şefkat timsalinden.
terketmiş evi, haber vermeden.
vaz geçmiş, "yavrum" diyen yarinden.

şaşı gözleri, görmez olmuş zamanla,
dönmüş amaya.
nefret katlanmış yüreğinde,
annesine.
bir çare bulunur belki diye,
başvurmuş hekime.
deva olarak önerilen reçete:
"bulunursa ve alınabilirse
muhtaçsın bir çift göze.
ameliyatla, iki saat yeter nakline.

sora sora öğrenmiş annesi,
kızının kaldığı yeri,
üstelik gözlerinin görmediğini.
hekiminden almış, korkunç haberi.

anne yüreği, dayanır mı?
satmış hemen, yokunu- varını,
evini -barkını.
ameliyat ettirmiş kızını.

ama gözler açılmış, görüvermiş her şeyi.
aynaya bakmak olmuş hem de ilk işi.
bakar bakmaz basmış narayı,
sevinc çığlıklarıyla sarılıp hekimin buynuna:
"estetik mi yaptınız bana?
çirkinliğimden eser kalmamış yüzümde"

"hayır" demiş hekim, acı acı gülümseyerek:
"estetik yapmadık kızım, bir çift göz taktık.
yüzüne baktığın,
baktığında şaşakaldığın
şaşkınlığına sevinci karıştırıp çığlık attığın
bu güzellik, annenin bağışladığı gözlerden.

onun gözleriyle bakıyorsun kendine
ve inanamıyorsun güzelliğine.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242061/guzel-bakmak.html>

acılarla dolu dünya

[italik]

Ali...

ensesinde, uzamış kılları kestirmeye,
gider semtin ilengen berberine.
keserken saçları, başlamış yine anlatmaya:
-insanlar niye inanırlar daha, Allah'a
hep ahmakça gelir bana.
bu tabir, gitmiş Alinin zoruna,
öfkesinden başlamış kızarmaya,
yüzleri de alev alev yanmaya.
-neden inanmıyorsun Allah'a?
-ne diye inanayım olmayana.
çıkıp bir bak çarşıya, pazara,
olsaydı, olur muydu bu kadar hasta.
terkedilir miydi çocuklar, küçük yaşta cami avlusuna.
boğulmuş insanlar acılarda
inim inim inliyor ihtiyar amca.
olsaydı Allah, yağar mıydı gökten bomba,
masum çocukların başına?
görmez mi akan kanları,
bakmaz mı gözlerdeki yaşlara?
niçin durdurmaz savaşları
ve kavuşturmaz insanları barışa?

.....

.....

dinlemiş... dinlemiş Ali.
bitebilmiş nihayet traşı da.
tutmuş berberin elinden, çıkarmış sokağa:
-berber yok, demiş, dünyada.
-biraz önce saçını kestim, varım ya.
-eğer berber olsaydı, bu kadar saçlı olur muydu meydanda.
bir bak, şu çöp karıştıran adama.
sakalı uzamış karışmış saçına.
-ne yapabilirim, insanlar gelmiyorsa bana.
koyma zamanı gelmiş taşı gedğine,
balyoz gibi indirmiş tepesine.
-insanlar kararlarını kendileri veriyorsa,
yönelişleri değilse Allah'a,
araştırmaktan kaçıyorlarsa,
dokunamıyorlarsa Kur'ana,
dokunmuyorlarsa kitaplara,
uymayı, aşağılılaşmak olarak görüyorlarsa
insanı insan edecek ne kadar erdem varsa
şahsında barındıran Rasulullaha,
çağlar üstü öğretileri atmışlarsa arkalarına,
çağdışı yaftası ardına saklanmışlarsa,
müslüman adı kabus oluyorsa ,
Allah'a teslimiyet esaret,
kullara kölelik, özgürlük adına savunuluyorsa,
acıdan, kederden başka
ne olabilir ki dünyada?

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242359/acilarla-dolu-dunya.html>

yaşamak hakkı kimin

[italik]

bir yolcu, uçsuz bucaksız çölde,
giderken devesiyle bir başına,
karaltı belirir uzaktan gözüne.
merak edip çevirir devesini, o yöne.
bir insan uzanmış kumlar üstünde,
susuzluktan kavrulmuş, ölmek üzere.
mal- mülk yok artık gözünde,
küçücük nefes için direnmekte.

yolcu, iner devesinden, elinde matara
damla damla akıtır kavruk dudaklara.
bir hayli uğraştan sonra,
kendine gelir, çölde ölümü bekleyen hasta.
sevinir, coşar, bir müddet, kurtulduğuna.
teşekkür eder, kurtarıcısına.
kervan arar bir yandan, şöyle göz ucuyla.
hiçbir şey göremez, adam ve deveden başka.
kapılır bir anda yalnızlık korkusuna,
çöl, güneş, susuzluk, ölüm düşer aklına.
çare arar kafasında, bulmuştur güya.
var gücüyle iter yolcuyu bir tarafa,
bir hamlede atlar devenin sırtına.
can atar bir an önce çölden çıkmaya.

yolcu, düştüğü yerden kalkar ayağa,
bakakalır arkasından dört nala kaçana.
bağırır gasıba, sesi sanki nara:
-ey nankör adam! kulak ver bana.
bu yaptığını söyleme hiç bir insana.
zalim adam bir anlam veremez bu çağrıya.
çengel olup takılmıştır aklına.
döner gerisin geriye, sesini duyuracak kadar uzaklıkta:
-bu deve ikimize de yeter demiyorsunda
"bu yaptığını söyleme hiç bir insana." diye bağıryorsun bana.
ne demek istedin, güçlük çekiyorum anlamakta?
- bu olayı anlatırsan eğer, orda burda.
yayılr kötülüğün dört bir yana.
seni emsal alıp, yardıma koşmaz kimse,
elini uzatmaz yolda kalmışa, muhtaca.

bir an düşünür, kulak asar vicdana.
bu asalet karşısında gelir insafa.
iner deveden, kör pişman halde.
utanç kızılığı yayılır çehresinde.
tercüman olur dili gönlünün sesine,
ipini tutuştururken devenin, sahibinin eline:
- ey erdemli kişi, kurtulmak sana yaraşır bu çölden.
kendine faydası olmayan ben,
fersah fersah uzağım insanlıktan.
ölüm yaraşır bana, paklansın dünyan.

yardım sever adam, ıhtırır devesini:
- gel bin, der, taşır her ikimizi.
unutma, hal ile dil tohum eker
insan, ne ekerse, tek tek onu biçer.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244192/yasamak-hakki-kimin.html>

yüzük

[italik]
muhtaç biri, girer mescidi nebeviye,
bakar, sağına soluna.
öbek öbek insanlar dalmışlar sohbete,
yönelir öbeklerden birine.
getirir ihtiyacını dile
utana sıkıla.
boş çevirirler, dirhem vermez kimse.
umudunu yitirmez, varır diğerlerine.
değişmez netice, derman bulmak nafile,
başbaşa kalır derdiyle.
üzgün, biçare halde
mescidden çıkmak üzere.
çekilmiş bir köşeye,
ilişir gözü namaz eda eden birine .
yabancı adam, bilmez namazı,
namazla rabbe niyazı.
ar katarak utancına,
varır abid'in yanına:
"bir dirhem yardım bana"
diyerek, seslenir namaz kılanı.
kulak verir çağrısına
namaz kılan, ruku'da.
uzatır elini muhtaca,
yüzük vardır parmağında.
çıkartır alır adam, yüzüğü,
sevince dönüşür üzgünlüğü.
bir dirhemlik ihtiyacını,
bu yüzük fazlasıyla karşıladı.

peki... kimdi, bu cömert insan
yüzüğünü verirken yüzüne bile bakmayan?
çok veren görmüştü bu güne kadar
kimi sorardı adını
kimi de ne yapacağını.
kimi verir, minnette bırakır,
kimi başa kakıp, aşağılar.
ama şahit olmamıştı böylesine, görmemişti böyle vakar.
verisinde bir nebze de olsa, yok kusur,
alanın içinde bıraktığı, eşsiz bir huzur.

merak eder, bu nadide insanı
var mıdır acaba bir tanıyanı?
yaklaşıp sorar birine,
göstererek, köşede namaz kılanı:
"kimdir bu adam diye?"
"Ali" der, sorulan adam, "Ali..."

.....

günlerdir aç kalmış biri,
bir lokma için çalar bir kapıyı.
açar kapıyı evin sahibi.
gördüğü bir dilenci:
"Allah için birşey, muhtacım"
akıl almaz cevab:
"bir şeyim yok bu evden başka ,
ben çıkıyorum ev de senin, ocak da."

hayretler içinde kalır dilenci,

onun da olmuştur artık bir evi.
komşuya sormak olur ilk işi:
"kimdi bu evin dünkü sahibi?"
-muhyiddin arabi, sorduğun kişi,
imrenir sevdiğine, örnek aldığı, Ali...

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244933/yuzuk.html>

GÖNLÜ GÜZEL İNSANLAR

Tamahkarın biri gezinirken yolda,
Bulur bir miktar, yitik para.
Soluğu alır hemen pazarda,
Bir sığır getirir, bağlar ahıra.
Döner gecesi şeb-i yeldaya,
Rüyaları da kabusa.
Doğmadan güneş, koyulur yola,
Varır Bektaşî dergahına.
-Bir sığır getirdim yanımda,
Bağışlıyorum, yakışır kurbana;
Lakin kaynağı haram para,
Eti olur mu helal lokma?

Kabul etmeyince Hacı Bektaş,
Alır haramzedeyi bir telaş.
Yük olur ayağına akılsız baş,
Gözlerinden akar yaş.
Çevirir yönünü Konya'ya,
Boyun büker Mevlana'ya.
Kestirir ineği kasaba,
Etinden de yerler doya doya.

Meraklanır adam, bu işe:
-Hacı Bektaş'a götürdüm daha önce,
Geri çevirdi, dedi, benzer leşe.
Sizin kabulünüzdeki hikmet ne?
"-Biz kargayız, Bektaş şahin,
Onlar leşe konmaz, bilirsin."
Diyerek verince cevabın.
Tutar yolunu bu kez Bektaşın.
-Sizin leş diye yemediğinizi,
Hiç düşünmeden Mevlana yedi.
Nedir bunun sebebi,
Aydınlatın n'olur beni?
"-Bizim gönlümüz, kovadaki su,
Oysa, okyanustur Mevlana'nın gönlü.
Tırnak kadar necis pisler bizi,
Lakin, kirletebilir mi ummanı?"

Dostların gönlünde dost, güldür,
Dikeni görülmez.
Kusur aramak, adama züldür,
İnsanı yüceltmez.

MSG
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246271/gonlu-guzel-insanlar.html>

DEDİKODU

[italik]

erdem yosulu iki kişi
verirler kafa kafaya
muhabbetleri aşar edebi
döner dedikoduya
"SENİNLE PAYLAŞACAĞIM BİR SIRRI,
ARAMIZDA KALACAK AMA."
DİYEREK BAŞLAR LAFA,BİRİ.
"GÜVEN BANA" DER KARŞISINDAKİ.
DUYDUĞUNU GÖRMÜŞ GİBİ ANLATIR,
BALLANDIRA BALLANDIRA.
BİR'İ ON'A ÇIKARIR,
YALAN KATAR PALAVRAYA.
ÇOK GEÇMEZ, ÇALKALANIR KÖY.
NE KOMŞULUK KALIR, NE İNSANLIK.
CAN YANAR, KAN AKAR, VAY Kİ VAY,
AKIL TERKİ DİYAR, MEKAN EDİNİR AHMAKLIK.
DEDİKODUCULAR ŞİKAYETÇİLER BİRBİRİNDEN
ÇALARLAR KAPISIN ALİ DEDENİN KOMŞU KÖYDEN
ANLATIRLAR YAPTIKLARINI BAŞTAN İTİBAREN
HABERDAR EDERLER HEM DE NETİCEDEN.
PİŞMANMIŞ GÜYA, SIR VEREN.
ÜZGÜN MÜŞ(!) SIR ALIP DAĞITAN.
ALİ DEDE: BASİRETLİLERDEN
YÜZ ÇEVİRMİŞ HER İKİSİNDEN.
"DÜZELTİR Mİ SANIYORSUNUZ HER ŞEYİ?
ÜZGÜNLÜĞÜNÜZ, NADANLIĞINIZ YETER Mİ?
BİR YASTIK GETİRİN YARIN, KUŞ TÜYLÜ.
MEYDANDA TOPLANSIN TÜM KÖYLÜ."
ERTESİ GÜN TOPLANIR AHALİ,
GETİRİRLER KUŞ TÜYÜNDEN YASTIĞI.
ALIR ELİNE ALİ DEDE, MAKASI
KESİP SAVURUR İÇİNDEKİ TÜYLERİ.
"BİR BİR TOPLAYIN ŞİMDİ, BUNLARI!"
DEDİKODUCULAR BASAR İTİRAZI:
-"NASIL TOPLANIR, RÜZGARIN DAĞITTIĞI?
ARAYA SALDIN GÜZELİM YASTIĞI."
"EVET" DER ALİ DEDE:" İŞTE BUYDU.
YASTIKTAN DAHA GÜZEL OLAN KÖYÜNÜZDÜ,
AĞIZLARINIZ İSE MAKASINIZDI.
TÜY GİBİ SAVURDUĞUNUZ SÖZDÜ, KÖYLÜYDÜ.
İNSAN, DUDAKLARI ARASINDAN ÇIKANA, DKKAT ETMELİ.
TOPLAYABİLECEĞİ LAFLARDAN ETMELİ.
DEDİKODU MÜPTELASI, OLUR DERTLİ
PİŞMANLIK FAYDA ETMEZ, TUTMALI DİLİ."

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246399/dedikodu.html>

SERÇENİN ÖĞÜDÜ

[italik]
kırk gün taban, bir gün av eti
yemeye alışmış bir avcı.
sırtlanır tüfeğini,
dolaşır dağı taşı.
yorgun argın eder akşamı
avlanamaz, acıkır karnı.
boş varmak istemez eve,
çeker tetiği, minik bir serçeye.
korkar kuşcuk düşer yere,
koşup tutar avcı, alır eline.

masumane bakışlı kuş gelir dile:

"bre avcı! etim ne, budum ne?
kırıntı olurum ancak dişine.
geri verirsen özgürlüğümü,
ederim sana, şu üç öğüdü.
bir şartım olacak kabul edersen ,
birincisi elinde, ikincisi dalda, üçüncüsü uçarken."

kabul eder avcı,
haklı bulur, şartları
kuşun özgürlüğüne karşılık
olur, öğütlerine razı.

kulak as dinle dikkatle:
"geçmişe, olup bitmişe, asla üzülme "

havalanıp konar ağacın dalına
"nasıl bir zeka var acaba
diyerek avcıda",
tabi tutar sınava:
"ah be kısmetsiz avcı
kaçırdın elindeki fırsatı.
kesip yarsaydın kursağımı
bulacaktın yumruk kadar elması.
krallar gibi yaşayacaktın,
hatta rahatlayacaktı torunların."
avcı, başlar dizlerini dövmeye,
ah ederek, boğar kendini keşkeye.

onun haline bakan serçe:

der:" layık değilsin öğüde.
ama, duracağım sözümde,

kulak as, dinle dikkatle:
"asla inanma, olmayacak şeye."

iyice anlasın diye de,
döner elmas hikayesine:

"parmak kadar bedenimle
yumruk kadar elması, nasıl yutarım, söyle?"

çırpar kanatlarını havalanır,
gözden de epeyce uzaklaşır.
avcı, arkasından avaz avaz bağırır,
üçüncü öğüde meraklanır.

kulak as, dinle dikkatle:

"yazık olur, ahmak insana verilen, öğüde"

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246730/sercenin-ogudu.html>

aynaya bir bak..

[italik]
geç de aynanın karşısına,
bir bak.
korkma, rahat ol,
çekinmeden bak.
masallardan bildiğin aynalardan değil.
sihri yok,
efsunlamayacak.
utanma,
dik dur karşısında.
tanıyor musun,
kimi gösteriyor sana?
paramparça etmeyi arzula bir an.
en sertinden bir cisim al eline,
haykır suratına:
"kıracağım seni " diye.
değişti mi...
korktu mu...
yamuldu mu...
büküldü mü...
şimdi bir daha bak kendine,
hem de tepeden tırnağa.
dikkatle bak ve sor:
"bu, ben miyim?"
"ben, bu muyum? "
"görünen miyim?"
"görünmeyen miyim?"
diye. ve yanıtını dinle.
var mı yalanı?
ne gösterirsen ona,
onu gösterir sana.

geç.. geç de bir daha bak.
değersiz bir eşya,
sadece.
ama yalanı yok.
ya sen ...insansın,
güya.
güya, çünkü yalanın çok.
nerde değerini?
kaç kuruş edersen,
yalanıyla?
insanlık onurunu,
değer miydi ayaklar altına almaya?
inanırdı bu yürek sana.
leke düşürdün koskoca,
yalanıyla.
bu leke kazınmaz,
yıkılmaz,
kaybolmaz,
unutulmaz.
içinde hep var olacağın bu yürek,
kaldırmaz bu pisliği.
kirllettin madem,
sana düşer temizlemesi.
dön...
dön de bak.
diyebilir misin aynaya.
"yalancısın" diye.

verebilir misin en kötüsünden,
ikinci bir isim daha?
vurabilir misin yafta?
bir de...
bir de içinde görünene bak.
görünmeyen tarafına da bak.
çekilme hemen,
defalarca bak.
baktın mı?
gördün mü?
kimsin sen?
anlayabildin mi?
şimdi... şimdi de ağlayabilirsin.
ağla... ağla artık.
doya doya.
yanaklarından süzülen yaşa bak.
içine akıtmayı arzula saatlerce.
arındır içini gözyaşınla,
oluncaya kadar pak.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/247906/aynaya-bir-bak.html>

öp altındaki inci kesesi

[italik]
hükümdar adaletinden endişe içinde,
"belki biçare birileri var en uzak köyde"
diye, uykuyu haram eder gözlerine.
tıka basa altınla dolmuş hazine,
açar kapısını zengine, fakire.
rahata ermez içi, uykusuz yine,
sabaha hasret, uzayan gecelerde.
"ya birileri onuruna düşkünse,
muhtaçlığını getirmiyorsa dile."
nihayet, çağırır sarayına
gelir tüm umera, ulema,
hazır olur vüzera
akıllar birleşir varır karara.
"emir salınır tellallara,
duyurlar köylüye mezralıya
duyurlar şehirliye.
"yüreğimde sevgi var diyen gelecek,
sınava tabi tutulacak
ödülü, inci dolu kese
hak edene verilecek."

hükümdar, tebdili kıyafetle
sonuna doğru dalır geceye.
saraya geliş yolu üzerine
gizler keseyi bir yığın çöpe.
güneşin doğuşuyla halk
görünür ufukta küme küme
kimi çöpün üstünden atlayarak
kimi yanından geçerek
girerler saraya tek tek
hepsinde kese umutlu yürek
hepsinde sonsuz merak.
kuşluk vakti hava boğucu
görünür uzaklardan bir yolcu
yetişmek için yürüyüşü telaşlı
her halinden belli susuzluğu.
erişince yol üstündeki çöpe
ar eder, atlayıp geçmeye.
düşünmez o an ne sınav ne de kese
başlar bir bir temizlemeye.
neden sonra bulur keseyi
üzülmesin diye sahibi
koşup haberdar eder veziri.
hükümdar seyrederek tüm olup biteni
takdir eder bu erdemli kişiyi
takdir eder bu erdemliliği.
alır bu duyarlı vatandaşı yanına
seslenir tüm halka:
"görün! insanı,
görün işte insanlığı
sınav buydu, ödüllü bu kese
nasip oldu hem de hak edene."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/248262/cop-altindaki-inci-kesesi.html>

Küçük Annem

Dün gece Regaip'ti ya...
Arzular, duayla olacaktı, gönülden.
Dillerden dönürecekti, niyaza.
Kurak ihlaslar, sulanacaktı gözlerden,
Dökülen, birkaç damla yaşla.
Cesaret edemedim varmaya.
Yüceler yücesi Dost'un huzuruna.
Şükrettim sadece, kalmış biraz haya.
Yüzümdeki kızılık, şahit utancıma.
Bir ara geçmişe daldım, düşlerle.
Annemi düşündüm, ilk önce.
Bürümüştür başını, beyaz bir tülbentle.
Sessizliğe gömülünce gece,
Yönelmiştir Rabb'ine, ibadetle.
Yalnız değildi belki de annem,
Yanındadır küçük annem: yengem.
Her ikisinin de hakkını ödeyemem.
Onlarsız bir dünyayı, asla sevemem.

Küçük annem!
Yenge, diyorum ya sana,
Sen onu, anne anla.
Eresin, her türlü murâdına.
Anmışsındır beni de, eminim, huzurda
Halisane dualarınla.

Yengeden annem!
Ne çok emeğin var, bende.
Arkadan düğmeli, uçkurlu siyah önlüğümü,
Sırtıma, özenle giydirdiğinde,
Sevincime sevinişin miydi nurlandıran, yüzünü?
Unutamam, hayatımdaki izlerini.
Yaşım, bulduğunda yediyi
Sen götürmüştün okula, beni.
Elime bakıp, tırnağımı kesişini...
Köyün çeşmesinde sabunla yıkayışını...
Eteğinin ucuyla silip kurulaşını...
Veli hanesine adını yazdırışını...
Nasıl unuturum çabalayışını.

O zamanlar on kardeşlik ya,
Yaşlarımız yakındı birbirine, boylarımızda.
İki de bebeğin vardı, çıktık on ikiye,
Üçü büyüktü ablamın, onları sayma.
Çocuklarındık hepimiz, evin geliniydin ya,
İlgilenmek, düşerdi hep sana.
Elde yoktu, yoktu avuçta
Açız diye koşardık yanına,
Doyurmaktan fırsat olmazdı, doymana
Çoğu günler bilirim, yatarsın aç acına.
Yufkayla dürüm yapardın, incecik.
Yoğurt, pekmez olurdu çoğunda katık.
Elimize sunarken, alırdın ucundan bir ısırık.
Almazsan tadı olmazdı, ısırmazsan yemezdik.

Biliyor musun yenge, seni çok severdik.
Rengi kaçmış yüzünden, aç olduğunu bilirdik.
O yüzden, bir lokmacık ısırık almanı isterdik.
Çünkü bize, sen yapardın annelik.

Ey benim küçük annem!
Dün gece Regaip'ti ya...
Gönlümden seslendiğim nida,
Cevap versindi, Rabb'im niyazına
Ve onca yüke dayanmayan, dizlerine
Şafî adıyla, şifâ...

msg[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/248373/kucuk-annem.html>

GÜNEŞİN DOĞUŞU

[italik]

Avrupa' da işçidir kayın brader.
Nemrut'u Avrupalıdan duyar.
Bir temmuz ayında, izine çıkar.
Takmış kafaya :”güneş,Nemrut'da nasıl doğar?
Dokuz kişiyiz çoluk çocuk
Araba beş kişilik, hepimiz bindik.
Kuşluk vakti yola revan olduk.
Birkaç kez dönmeye niyetlendik.
Zira, çekilir gibi değildi yolculuk.
Rehavet bastı, yorgun bedenleri.
Uykuya daldı, nemrut yolcuları.
Hamdettik Allah'a, gece, nimetti.
Geçmişti, beynimin zonklamaları.
Doğuşa çeyrek kala, çıktık zirveye.
Başladık pür dikkat beklemeye.
Kamera ayarlı, alacaktık kayda,
Seyredecekti, geride kalan dostlarda.
Gözlerimiz, doğu yönünde kilitli,
Doğuş anını yakalamak, o an en değerli
Karşımızda sıralanmış dağlar, dizili.
Güneş, onlardan birinin, ardında gizli.
Hani... bitiştirirsin ya, duada elleri?
Tıpkı öyle, dağlardan birinin zirvesi.
Avucun derin kısmından, yeşerir gibi,
Veriyor adeta, dağın içinden, çıkıyor hissi.
Aman Allah'ım, iyi ki buldurdun kendini!
Buydu demekki, İbrahim'in hayreti.
Zirvedeki avucun, dibinde belirdi,
Sanırsın, geceye mum yaktı biri.
Derken... büyüdü mumun alevi.
Andırmaya başladı meş'aleyi.
Genişledikçe genişledi,
Kızıl bir kor doldurdu, avuç içini.
Bitsin istemediğim o görüntü,
İnadına belirginleşip büyüdü.
Yarım daire olunca üstü,
“seviyorum” der gibi, kalpleşti.
Kendince yavaş, bence akar su gibi,
Yükseldi dağından ve terk etti.
Kızıla boyanmış bir toptu sanki,
Etrafında sararan aura, gittikçe aklaştı.
Tekrar görmek için kalmak gerek yarına,
Gün, ilk defa, asra bedel uzunlukta, bana.
Çinli, Alman, Japon, İngiliz hep orda.
Hüzün sardı tüm benliğimi, o anda.

Gezecek imkandan yoksun bırakılan halkıma,
Ekmeğe bile muhtaçlık, görülüyordu reva.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/248494/gunesin-dogusu.html>

cennet-cehennem

[italik]

cennet: bir bahçe-ki yaşama ektiğin mutluluk tohumlarının, çiçek çiçek meyveye durduğu-
cehennem: ektiğin acıların yangın olup, hücre hücre içini, alev elev yakan dipsiz bir kuyu.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/251009/cennet-cehennem.html>

sildim

[italik]
kar beyazı, devasa bir tuval açtım,
zihnimin sana ait köşesinde.
inceli, kalınlı tek fırçayla boyadım,
yukardan aşağı binbir renge.
griden vuslat yolları yaptım,
düşmanlığım hasrete.
ovalarda ipten düzlüğüm
kivrıldım dağ eteklerinde.
yeşilin tonlarına bezedim,
uzayan derin vadilerini.
gök mavisine boyadım,
çağlayanlı derelerini.
iki yakasına kurdum,
yaşadığın güzel şehrini.
ışık ışıık, nur'a boğdum,
barındığın tek katlı evi.
uçsuz bucaksız denizler yaptım
sonsuz dalgalı.
kem gözlerden, özenle sakladım,
göstermedim kumsalı.
martı çığlıklarıyla doldurdum,
yosunlu kayaları.
onlara söylettim,
sevdiğin tüm şarkıları.
özümden bir ses,
adeta naradan bir tokat.
resim yapmayı kes,
kır fırçayı fırlatıp at.
bir bir sil, çizdiğin engelleri,
bulsun sevgin necat.
uzakta arayıp kaybetme yari,
gönül hanende gerçek vuslat.
yolları yok ettim önce,
buldum sıratı mustakimi.
dereler silinince,
su berraklığında sevgimi.
dağları, ovaları erittim sonra,
sen, sen kapladın içimi.
güneşe ziya, nur yüzünü gördüm,
silince varlığımı...
silince varlığımı.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/251338/sildim.html>

ÜZME KENDİNİ ANNE

Anne...
Düşümde babamla görüştün,
Doruğundaydı mutluluğun.
Gülümsüyordu sana.
Dudu ninem belirdi yanında.
Gelin olup giderken kızının,
Bakar ya annesi ardından,
İşte öyle bakıyordu sana.
Sevinçle hasretlik çökmüştü gözüne.
Tebessümlü yüzünde,
Gül olup açmıştı gamze.
Topal dedem geldi sonra.
Yürüyüşünde yoktu aksama,
Taşımıyordu koltuğunda asa.
Gelip durdu oda,
Babamın sağ yanına.
El ele tutuştular her üçü,
Andırıyordu çehreleri sütü.
Baharda kelebekler uçuşur ya,
Öylece koşuverdin onlara.
Bir bir kucakladılar narince
Boğulur gibiydiler sevince.
Diz üstü çöktüler etrafında
Okşuyorlardı saçından tırnağına
Pervane olup başladılar dönmeye
Olmuştun ortalarında kabe.
Dolunay gibi parlıyordu ellerin,
Karşılığydı çektiğin çilelerin.
Kardaşın belirdi uzaklardan,
Yoktu farkı kararmış taştan.
Yaraların başladı kanamaya,
Gözlerin doldu yaşlarla.
Ağlama dedi, babam
Ağlama Hava'm.
Ağlama dedi ninem,
Ağlama Hava'm.
Ağlama dedi dedem,
Ağlama Hava'm.
Mendil çıkardılar göğüslerinden,
Sildiler göz yaşlarını incitmeden.
Biri konuşuyor, bekliyordu diğeri
Tek tek ediyorlardı seni teselli.
Üzme tatlı canını sen
Kardeşin olamaz, o değil bizden.
Dedem başladı konuşmaya,
Tane tane anlatmaya:
"evlat olmadı bana,
Taptı dünya malına.
Varımı sattırdı bana
Muhtaç etti el kapısına.
Kurtaracaktı gavur parasıyla,
Saraylarda yaşatacaktı güya.
Unuttu, kalmadı içinde vefa
Değiştirdi bizi, uçkuruna.
Hıyanet etti, bize, eşine,
Düştü paçavralar peşine.
Bıraktığı onulmaz dertler,
Kor oldu yüreğimizde keder.
Sırtı yere gelmeyen pehlivandım,

Kirdi belimi, bel bağladığım evladım.
İmdadıma yetişmeseydi İmdat'ım,
Kim çalardı, kime açılırdı kapım.
Gelmeseydin baba diye yanıma,
Kim şahit olurdu göz yaşlarıma.
Kardaş dediğin, nerden bilsin o günleri,
Zevk peşindeyken akılı fikri.
Üzülme kızım, ağlama havam,
Oğlum, diye onu, bağrıma basmam.”
Susunca dedem, konuştu ninem:
“sütüm helal olur mu bilmem.
Onu doğurduğum gün başladı çilem.
Ayağını bastırmadım toprağa
Diken batırmadım ayağına.
Binek oldum, taşıdım sırtımda,
Yetmedi taşıttım sana.
Yuva kurduk mürüvvetini görelim diye,
Bir sözle çok gördü anneyi, oğlu Ali'ye.
Gülistanda güller dururken sarıldı dikene,
Zindan etti dünyamızı zöberin kızı Hazel'le.
Çektiğim dertler dönüştü vereme,
Çare aradı İmdat, merhem oldu derdime.
Kardaşım dediğin nerden bilsin yaramı,
Vicdanı olmayan ne ile tartar haramı.
Ağlama Havam ağlama,
Kardaş diye düşman doğur muşum sana.”
Ninem de sustu, anne.
Konuşmadı bir daha.
Babam konuşur sandım ama.
Açmadı ağzını, etmedi tek kelime.
Değmez der gibiydi hali.
Başını göğe dikti.
Belli ki Allah'a havale etti.
Belli ki Allah'a havale etti.

...
Üzme kendini anne.
Yazık etme kendine.
Biliyorum sevgi dolu yüreğinde
Yer yok kine, nefrete.
Ocak umudu diye sevdiğin,
Tek oğluydu evin.
İşçi olacaktı Almanya'da.
Kazanç katacaktı kazancına.
Gönderecekti babasına,
Yaşatacaktı kralca.
Yapmadı anne yapmadı.
Kollarını dalından kırdı.
yitirince dedem umudu,
kalmadı yaşamın tadı tuzu.
Kurtuluş bekledi Azrail'den,
Vaz geçti candan, tenden.
Ne kadar çok sevsem de dedemi
Çeksin istemezdim daha fazla acı.
Sen, boğulurken göz yaşlarına,
Akıtamadım anne bir damla.
Açlık yıkmadı, yokluk yılları yıkamadı,
Onu yıkan evin direği, evladıydı.
Ya annene ne demeli anne,
Taş çıkarırdı lokman hekime.
Dert küpüne döndü sonunda,
Deva bulmadı hastalığına.
Kaç gece uykusuz kaldın,
Anam diye yanıp yıkıldın.
Acıları, acın oldu yaktı bağrını.
İnleyişleri göz yaşın, sel olup aktı.
Babasızlık zor, anasızlık daha zor.

Ölümü yüreğinde yanan kor.
Ağlamak hakkındı,
O senin canındı, anandı.
Ama ben, ağlamadım nineme,
Ölmeden birkaç gün önce,
Eğdirdi başımı dudaklarına,
Fısıltıyla kulağıma,
Ölürsem sen ağlama emi,
Diye sıkı sıkı tembih etti.
Gideceğim yerdeki hayat,
Buradan daha iyi olacak.
o kadar inanıyordu ki anne,
o yüzden ağlamadım nineme.
Otuz yılı aşkın zaman geçti.
Değişmedi anne hiçbir şey değişmedi.
Kardeşim dediğin müsvedde insan,
Onların çilesini de sana yükledi.
Dört çocuğuyla terk etti eşini,
Sırtında kaldı her pisliği.
Gülistan deyip girdiği bahçe,
benziyor leş kokan çöplüğe.
İzne geldikçe yazdan yaza,
Çırpınıp durdun uğruna,
Evinin oturulmamış köşesinde,
Padişah tahtı kurdun.
Her birimizi ettin kul, köle,
Kardeşinin suçun yudun.
Anla artık ne olur,
İnsanlıktan nasibi olandan adam olur.
Ana, baba, evlat kadri bilmeyen,
Tanır mı bacı yeğen.
Dayı sevgisi diye ektiğin tohum,
Dal dal çınar oldu, suyu göz yaşın.
Üç kuruş için, hortlatayazdı babamı,
Kuruttu özümdeki sevgi ağacımı.
Sana kardaş olmayan kardeşin,
Bana da dayı olmadı olsun haberin.
Öldü, yok artık sevgisi kalbimde,
Adını dahi anmam dilimde.
Evladınım senin canım annem,
İstersen kardaşında olurum senin.
Yeter ki ağlamasın gözlerin,
Ağlayıpta ciğerimi dağlamasın.
Sevgisi dağlardan yüce annem,
Seni dünyalara değişmem.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/251766/uzme-kendini-anne.html>

SEVGİ YOKSUNU ÇOCUK

Küçücük bir kız çocuğu,
Bir iki yıllık okullu.
İş adamı babası,
Mercedes marka arabası.
İşe giderken sabahları,
Taşıtmaz çocuğa çantayı.
Her gün götürür okula,
Getirir arka koltukta.
Ne bir kelam ederler yol boyu
Ne açılır bir konu.
Bahçıvanın küçük kızı,
Aynı sınıfta arkadaşı.
Onların hiç olmadı,
Hacı murattan bile arabası.
Bisikletle taşır babası,
Sırtındadır çantası.
Düşmemek için yavrucak,
Sımsıkı sarılır babasına kucak kucak.
Bahçıvan anlatır dinler kızı,
Neşeli olmalı ki güler bazı bazı.
Arada bir, sollayıp geçerler yanlarından,
Selamlaşmadan, kornaya basmadan.
Yağmurlu bir sabahtı yine,
Yağıyordu bardaktan boşalırcasına.
Öndeydiler bisikletleriyle,
Kıkır kıkır gülüyordu ıslak haliyle.
İmrendi küçük kız, arkadaşına
“Baba” dedi, korka korka.
“Bir bisiklet alsana,
Okula onunla taşısana.”
“Ne diyorsun be kızım,
Bu yağmurda seni ıslatır mıyım.
Rahat etmek varken,
Ayağını yorar mıyım.”
“Ama” dedi küçük kız, babasına,
“Ben, hiç sarılmadım ki sana...”

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/251868/sevgi-yoksunu-cocuk.html>

SAYGIYI HAK EDEN

Bir çift, evli kalmışlar uzun bir süre.
Ayrılmak için başvurmuşlar, mahkemeye
Seviyorlarmış aslında birbirlerini,
Saygısız olmasınmış, birliktelikleri.
Sudan nedenlerle, ettikleri tartışma,
Dönüşüyormuş, saygısızca kavgaya.
Düşünmüşler, taşınmışlar,
Beraber almışlar karar:
"Severek ayrılalım birbirimizden.
Saygı tükense de,
Sevgimiz eksilmesin kalbimizden".
Hâkim, dinler tek tek eşleri.
Bakar ki tutarlı değil gerekçeleri.
Sorar, eşlerin her birine:
"Sevginiz gerçek mi birbirinize?
Gerçekse, saygısızlık niye?"
"Sevgi, gönül işi.
Saygı, zihin işi."
Demiş, hanım eş.
"Düşüncelerimiz uyuşmuyor.
Orta yerde de buluşmuyor"
Demiş, erkek eş.
Hâkim, sözlerine bakıp, sormuş:
"Konuşmanıza bakılırsa, değilsiniz boş.
Fakülte diplomalı olmalısınız.
Sevginiz nasıl öyleyse? yanıtlayınız."
"Her sabah ayrılırken evden,
Çıkmayız 'Seni Seviyorum' demeden.
Her akşam dönünce işten,
'Seni seviyorum' deriz yine, içten."
Hâkim anlamış sorun'un aslını,
"Dinleyin! Anlatayım size bir öykü:
Güngörmüş, tecrübeli bir âlime,
Sormuşlar:
"Sevgiden bahsedenle,
Seven arasında ki fark ne?"
Sevginin ne olduğunu bilen âlim:
"Bekleyin şurada, size göstereyim."
Sevgiden bahsedenleri çağırılmış önce sofraya,
Kaşık vermiş ellerine, koldan uzunca:
"Ucundan tutacaksınız kaşıklarınızın,
Öyle yiyeceksiniz, kuralıdır soframızın"
Bir lokma bile yiyememiş hiç biri,
Utanç içinde terk etmişler evi,
Seven insanları çağırılmış aynı sofraya,
Hatırlatmış kuralı, onlara da.
Almışlar ellerine uzun saplı kaşıkları,
Yedirmiş her biri karşısındakine aşı,
Bir güzel doyurmuşlar aç karınlarını,
Işıl ışılmış birbirlerine bakışları.
"Farkı gördünüz işte,
Sevmek, denktir vermeye.
Almayı değil, vermeyi düşünür seven,
Saygısız olmaz hem, içten seven.
Zira,
Sevgidir saygıyı, en çok hak eden!"
Sevgidir, saygıyı en çok hak eden...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/252324/saygiyi-hak-eden.html>

KENDİMİ DOĞURMAK İSTİYORUM

bana, gebe kaldığında
ne düşündün anne?
ne kadardı dünya,
kaç sofralık, kaç dürümlüktü?
nasıl olacaktı yaşamım?
benden önce doğurduğun
bir düzine çocuklarından,
farklı ne görecektim; gördüklerinden ,
yoksa onlara öğretmediğin,
sırlar mı vardı, bana sakladığın?
özgür yaşadığın bir dünyan mı vardı,
benimle paylaşacağın?
yürekleri sevgi dolu komşuların mı...
kaç asil vardı akrabaların arasında?
ne kadar yiğitti, insanların?
kardeş miydi gerçekten, kardeşlerin?

ya sen anne?
ya sen, görmüş müydün hiç,
zihinlere doğan güneşi?
kalplerde parlayan yıldızları?
biliyor muydun,
asıl karanlığın cehalet olduğunu?
sevgiden yoksunluk olduğunu?
ve bu karanlığa güneş,
hayatında kaç kere doğdu ?

dayanamıyorum artık anne.
zulmün, savaşla kol gezdiği
esaretin mağrur,
özgürlüğün pula satıldığı
bir dünyaya beni doğuruşuna,
dayanamıyorum.

yoruldum anne, yoruldum...
inek gibi sağılmaktan,
taklitçilikte maymuna taş çıkartmaktan,
aslanlık taslayan, korkak itlere,
köpeklik yapmaktan
bıktım anne.
anlıyor musun... yoruldum.

bilsen, ne kadar zor arıtmak...
bilimsellikten uzak öğretilerden,
yığınlarca hurafeden,
gerçeğin rengine boyanmış yalanlardan
nasıl arıtırim kirlenen zihnimi.

ne ile yıkayayım anne...ne ile?
insana;
sırttaki kürke göre değer biçen,
çıkarı için kağıt gibi yırtan,
bencillik, bencilik pası kaplamış kalbi
hangi dağın karıyla yıkayayım ki
arınsın anne.

kendime gebe kalmak,
kendimi doğurmak istiyorum.
neden, nasıl diye soran,
sorgulayan bir zihnim,

nefretin barınmadığı,
sevgi dolu bir kalbim,
zulme, eğilmeyen başım,
zalimin karşısında yıkılmaz kale,
mazlumun yanında bükülmez çelik,
oturmak bilmeyen diz,
ve duruşu her dem dik,
aklı hakim bir bedenim,
olsun istiyorum anne.

ben, beni olmayan beni,
doğurmak istiyorum.
ben, benden;
atinalara Sokrates,
horasanlara Eba Müslim,
mekkelere Muhammed,
şamların muaviyelerine ALİ,
Kerbelaların yezidlerine Hüseyin,
doğurmak istiyorum anne.

yeniden doğurulmak istiyorum anne.
yeniden doğrulmak.
ama rahminden değil,
senden değil anne,
dünyanda da değil.
özümde doğmak istiyorum.
kendim olmak,
özgürce yaşamak,
insan olmak,
insan kalmak,
insanca yaşamak istiyorum anne.
insan yaşamak...

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/252782/kendimi-dogurmak-istiyorum.html>

FATİHA ŞAHİT...

Çölleşmiş ruh iklimimin, badısabası.
Gönül şehrimin, hakka açılan kapısı.
Özüme doğan güneşin, nurlu ışığı.
Kitabı mukaddes -ki fatiha anahtarı-

Okuduğum okuyacağım her fatiha
Hançeremde kalmasın, dudaklarımda da.
Olsun! can özümde arşa süzülen dua.
Paylaşılsın yüce rabbimle aramızda.

Rasulün- ki eşsiz rahmetin, insanlığa-
O'nun öğretileriyle inandım Sana.
Hidayettir arzum, şahit olsun fatiha.
Dökülsün dilimden gönlüme, damla damla.

msg[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/253379/fatiha-sahit.html>

HİCRAN

Kurak yaz da çorak toprak,
Susuzluktan olur ya şak şak,
İşte öyleydi dudakları.
Abı hayat değse bir ucundan,
Buhar olurdu harından.
Göğsünde alev alev yanan,
Yürek nehrinde akan hicrandı.

Tenha gecelerin olmuş yoldaşı,
Sıkıca tutunduğu,
Zifiri karanlığın silüet dalları.
Kabus aşiyanı uykular,
Gündüzlere sakladığı.
Kuş tüyü yatakların düşmanı,
Sahil çakıllarına,
Uzandırdığı sırtı.
Dinlediği eşsiz nameler,
Hüzün makamında
Deniz dalgaları.
Yerden göğe uzanan,
Yıldızlarda dolaşan,
Makus talihli bedeninde
Mahpus kalmış ruhuydu.

Bir ara yumdu gözlerini.
Zihninde canlanıveren,
Gençliğinin unutulmaz günleri.
Kırlarda koştu,
Yuvarlandı bir süre.
Papatya çiçekleri topladı saatlerce.
Kral tacını kıskandırırçasına,
Taç yaptı gönlünce.
Bu kez utanmayacak,
Kızarmayacaktı yüzleri.
Görür görmez koşacak,
Sevdiceğinin başı üstüne,
Takacaktı elleriyle.
İsmeti bozulmamış sevgisi,
Off! Allah'ım, ne kadar da güzeldi.

Yavaşça araladı göz kapaklarını,
Gök yüzünde gezdirdi.
Yıldız topladı büyüklü küçüklü,
Birbirine ekledi.
Gönül sarayında,
Taht kurduğu sevdiğine,
Taç yaptı ışıllı ışıllı,
Koydu başına.
İğreti kalmış diğer yıldızları da,
İndirdi bir bir.
Saçının her teline,
Taktı bir bir.
Şal yaptı samanyolundan,
Attı bir ucunu omzundan.
Sardı nazenin belini,
Her yandan.
Nuru ay, gül çehresinde parlayan,
Bir çift kara gözdü,
Güneşi aydınlatan.
Papatya yapraklı kirpikleriydi,

Yıldızları gölgeleyen.

Tekrar yumdu gözlerini,
Bitmesin ne olur,
Ruhun seyahati.
Çiğ değil
Şimdi yanağında biriken,
Şebnem değil,
Şakaklarından süzülen.
Hicrandı...
Hicran...

msg
[italik][italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/256777/hicran.html>

TANRI KAPMACA

[italik]
kimi, "TANRI" der, kendi dilinde,
kimi, "ALLAH".
kimi, "YÜCE AKIL" der,
aklıyla kıyaslayarak.
kimi, "BABA" ya da "DEDE" der,
kucak arar sığınacak.

kimilerine "TOPRAK" olur,
alınlarında ter olur emek.
ressam tuvallerinde "DOĞA",
manzarasında binbir tonlu renk.

çokları için "PARA",
ipini koparmış arzuları,
sınırları aşacak.
tacir zihinlerde "REKLAM",
tüketim çılgınları,
tüketmeye doymayacak.

korkak yüreklerde "TESLİMİYET",
suya sabuna dokunulmayacak.
bağnaz kafalarda "MA'BUD",
kandillerde tapınılacak.
maleyani, keskin dillerde "MAZLUM",
uğruna hakikat savunulacak.

kiminin eline değmiştir eli,
aşkla öpülecek.
kimini örten kutsal elbise,
eteğine yapışılacak.
heykeltraşta yontulmuş bir taş,
gölgesine saklanılacak.
politik dillerde özgürlük sembolü,
bürokratta sancak.

avamda gözsüz,
ulemada dilsiz,
ne ayakları var yürüsün,
ne kulakları var duysun.
bilinmez, görülmez,
akıl şaşar, sır ermez.

sömürü mağduru biçare,
sanır "PİYANGOCU"
gözü milyarderlikte,
harem kurmalı,
yatlarda dolaşmalı,
dile getiremediği özündeki dua
cuma gecelerinde olur niyazı.

bunlarsa "ALLAH",
buysa "TANRI"
aramızda dipsiz uçurum.

köprü mü...
henüz kurulmadı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/257000/tanri-kapmaca.html>

ÇAYCI

bir başkadır bizim çaycı,
eksik olmaz dilinde şarkısı.
çileli her günü, gam her yanı.
yıllar olmuş öleli, babası.

doğu sınırlarında yapmış askerliğini.
alınının akıyla tamamlamış görevini.
güya orda da bozmamış moralini.
ama yirmisinde çürütmüş dişlerini.

kocasını kaybedince anası,
ince ince düşünmüş olmalı.
hatırlamıyor çok şeyi hafızası,
sıkıntısını artırıyor unutkanlığı.

Serkan, bizim çaycının adı.
asgari ücretten aylığı.
yalvarsan vermez bayatı,
tazedir hep, hem de tavşan kanı.

beş ay oluyor nişanlılanalı,
garibimin yüreği sevdalı.
sevdiçeği olunca yaylalı,
hasret ateşi yakmış bağrını.

geçti mi iştihakla ocağın başına,
sevda türküleri dolanır ağzına.
Ferdi'yle başlar, çevirir Orhan'a,
doyum olmaz içli içli avazına.

ah! bir de çok değil, iki günlüğüne,
izin verilse, koşacak sevdiğine.
elini tutabilse, baksa gözbebeğine,
vuslat şarkıları dolanacak diline.

ah! iki günlüğüne izin verilse...

msg[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/257547/cayci.html>

DEDİRTMEYİZ ASLA...

Zaman ikinci halife devri.
Sohbet ederken, Ömer'le birkaç kişi,
Karşıdan gelmekte olan üç kişiyi,
Görürler aynı anda hepsi.
Almışlar aralarına bir genci,
Yaka paça getiriyormuş ikisi.
Gelip durunca halifenin huzuruna;

Sorar ömer “nedir derdiniz?
Bu gencin suçu ne?”

İki kardeşten büyük olanı:
“Babamızı öldürdü bu delikanlı,
Verilsin, neyse gereken cezası.”

“Doğru mu bu anlatılanlar?”
Diye sordu gence, Ömer.

“Benim köyüm uzaktır buraya.
Bir iş için geliyordum Medine'ye.
Atım yorulmuştu, yorgundum bende.
Dinlenmek için bahçe kenarında,
Vermiştik mola.
Atımı gördüm bir ara.
Zarar vermekte ağacın dalına.
Çalışırken engel olmaya.
Çıktı bahçe sahibi ortaya.
Fırlattı irice taşı, atıma.
Taş isabet etti başına.
Çok sevdiğim atımın,
Gördüm düşüp öldüğünü.
Sinirlenip aynı taşı,
Aldım elime,
Fırlattım bineğimin katiline.
Akledemedim taşın onu öldüreceğini.
Kimse tanımazdı burada beni.
Kaçabilirdim isteseydim gerisin geri.
İnanırım Allah'a ve ahirete,
Şimdi çekeyim cezam neyse.”

Suçluyu dinleyen halife:
“Dinimizin emrine göre,
Öldürüleceksin aynı şekilde.”

“Madem böyledir dinin emri,
Verin buyruğu olurum razı.
Yalnız sizden olacak bir arzum,
Annem, babam yok benim.
Korunmaya muhtaç kardeşim.
Onun hakkı olan mirası gömdüm.
İzin verin o parayı çıkarayım.
Küçüğümle birlikte,
Birine emanet edeyim.
Üç gün içinde,
Gider dönerim.”

Halife , isteğine karşılık gencin:
“Sen mahkumsun, imkansız saliverilmen.
Kendi yerine şayet kefil bulursan,
Bırakabilirim ancak o zaman.”

Genç, etrafında biriken kalabalığa,
Tek tek başladı dikkatle bakmaya.
Ebuzer'i göstererek elleriyle:
"Bu zat kefil olur, umarım bana."

Döner halife, sorar Ebuzer'e:
"Kefil olur musun bu gence?"

Gencin gözlerine bakar,
"Olurum." Der, Ebuzer.

Genç, gider köyüne.
Dolmak üzeredir, verilen süre.
Görünmez kimse ufukta,
Maktulun çocukları telaşta.
Sorarlar kızgınca Ebuzer'e:
"Kefil olduğun genç... nerede?"

Ebuzer'in gözlerinde,
Endişeden yok zerre.
"Vakit dolduğunda gelmezse,
Ölmeye hazırım gencin yerine."

Kalabalıkta fısıltılar dolaşmakta,
Kimi üzgün, kimi ağlamakta,
"Kefil olunur mu tanımadığa?"

"Mahkum olmuş adam idama.
Kurtulmuşken döner mi daha?"

Ebuzer'i sevenler davacılar:
"Olursanız razı, verelim yerine para"

"Hayır, katilin kanı akmadıkça,
Ayrılmayız buradan asla."

Vakit tamam, tellal bağırmakta.
Ebuzer'in idam olacağını , duyurmakta.
Tüm Medine halkı, dökülür sokağa
Başlarlar, idam yerine koşmaya.
Halife Ömer verir emri cellada:
"Durma artık, haydi başla."

Cellat irice taşı vurmaya,
Kaldırınca elini havaya.
Ortalığı inletir bir ses,
Duyulur o anda:
"Duruuun!
Duruuun!
Geldim işte."

İdamlık genç, kan ter içinde.
Gelip kapanır ,
Ebuzer'in dizlerine.
Pınar gibi çağlayan gözleriyle
Kesik kesik konuşur,
Tıkanmış nefesiyle.
Sırılsıklamdı üst başı,
Her halinden belli,
Yorgunluğu.

"Yetişebildim nihayet çok şükür ki.
Zor durumda bıraktım, hem sizi.
Ne olur helal edin, bana hakkınızı ."

Halk hayretler içinde,
Kimi takdir ediyor,
"Aferin" diye,
Kimi, "ayaklarıyla mı gelir

İnsan, ölüme?"

Bunları duyan genç,
Eder birkaç kelime:
"Allah'a inanırım, ahirete de.
Geç alışım değildi elimde.
Dereden geçerken, dönüşte,
Kapıldım bir sele."

Dedi ve yığıldı yere.

Ayılmasını beklediler bir süre
Kendine gelince,
Geçti idam edileceği yere.
Son sözleri mesaj niteliğinde.
"Müslüman olan durur sözünde.
Ölüm olsa bile ucunda.
Varsa söyleyin, bileyim ben.
Kurtulan var mı ölümden?"

Davacı gençlerden biri:
"Ey Medineliler! Ey halife!
Ebuzer'in örnektir kefilliği.
Katil gencin ise sözünde ki erliği.
Bizde yapmak istiyoruz bize yakışanı.
Vazgeçiyoruz davadan.
İstemiyoruz hem, kan parası."
Sevindi halk, kutladılar hepsini.
Sevinç yaşları ıslattı gözlerini.

Olayın şokunu atlatınca.
Sordular Ebuzer'e:
"Neden kefil oldun,
tanımadığın birine?"
Cevap Ebuzer'ce:
"Kalmamış dünyada,
Davranış erdemlice.
Dedirtmem asla."

Sordular idamlık gence:
"Kurtulmuşken ölümden,
Dönüşün neden?"

Yanıt yiğitçe:
"Kalmamış dünyada,
Ahde vefa.
Dedirtmem asla"

Ve sorarlar davacılara:
"Neden vazgeçtiniz?
Kazanmıştınız oysa."

Cevapları küpe olsun kulaklara:
"Kalmamış dünyada,
Ne insanlık ,
Ne de Kerem,
Dedirtmeyiz asla..."

MSG[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/259160/dedirtmeyiz-asla.html>

SADAKAT

Kar yağmış sakalına,
Omzuna dökülmüş saç.
Ekmek arar çöplükte,
Yalnız adam, garip ve aç.
Tek dostu hayatında,
Köpeği.
Onsuz adım atmaz,
Yemez bir lokma.
Yürürlerken yan yana,
Caddenin kenarında,
Çarpar, öldürür bir araba.
Şimdi köpeğiyle,
Sonsuz alemin başında,
Dolaşırlar, kuru çölde.
Yanar her ikisi de,
Susuzluktan.
Yolun sonunda
Bulurlar kendilerini
Bahçe kapısında.
Avlusu altından.
Her tarafı rengarenk çiçek.
Bir kadın gencecik.
Bekler gülistanının girişinde.
Beyazlar içinde sanki melek.
Yaklaşır kadına,
Yanında sadık dostu, köpek.
Sorar peltekleşmiş diliyle:
“Burası neresi?
Bulunur mu bir yudum içecek?”
“Cennet” der, kadın:
“İçinde pınar, bahçenin.”,
Sevinir adam kendi adına,
Ve dostu köpeğinin.
“Peki, içebilir miyim ben?”
Cevap verir meleksi kadın:
“Tabii buyurun, girin.
Doya doya için.”
Göz göze gelir arkadaşıyla:
“Hadi dostum, giriyoruz.”
Diyerek yürür kapıya,
Durdurur kadın:
“Hayvanları almıyoruz içeriye.”
Deyince düşünür adam bir an,
Ve döner gerisin geriye.
Giderler bir süre,
Ters yönde.
Yolun sonuna gelince;
Bulurlar kendilerini,
Bir çiftliğin girişinde.
Ak sakallı yaşlı bir dede,
Sırtında kırk yamalı elbise,
Karşılar kapı önünde.
Sorar ihtiyara:
“Şu... Suyunuz var mı?” diye.
“İçeri gel” der, yaşlı,
“Çeşme var ilerde.”
Sevinir, susuz garip adam,
Sevincinde endişe.

“Arkadaşım... arkadaşımda...
Gelebilir mi benimle ?”
Gözlerinde pırıl pırıl şefkatle:
“Elbette girebilir, üstelik onun içinde,
Çeşmenin yanında hazır, kase.”
Girer içeri adam, arkadaşıyla.
İçerler sudan, kana kana.
Çıkarken kapıdan dışarıya,
Sorarlar yaşlıya:
“Burası neresi ?” diye
“Cennet” der, adam:
“Kalabilirsiniz dilediğinizce.”
Şaşırır, garip:
“Burası, dönmüşken viraneye,
Gördüktü geride
Gülistandan bir bahçe.
Cennet dedi,
Sorunca.
Kadını,
Bekçisi kapısında.”
“Hayır” dedi, yaşlı adam:
“Orası cehennem.”
Hayreti katlanır garibin,
Sorar çekine çekine:
“Adınızı kullanmaları,
İnsanları kandırmaları,
Kızdırmaz mı sizleri?”
Gülümser yaşlı adam,
Yüzünde belirir,
Güliden gamzeleri:
“Kızmıyoruz...
Hatta geliyor işimize.
Kendi çıkarı için,
Dostunu terk eden,
Onlar sayesinde,
Uzak kalıyor cennetten.”

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/260324/sadakat.html>

SEN...

Sen...
Sen, ey ben'im!
Bal akıyor sanıyorsun,
Dilinden,
Konuştuğunda.
.....söylediğinde.
.....açıkladığında.
İnsanlar ne kadar da echel,
Değil mi?
Yüzüyorlar karanlıklarda.
.....bataklıklarda.
.....kuyularda.
Güneşi, uzanıp tutuyorsun,
Alın, size ışık.
.....gerçek.
.....aydınlık.
Diye, sunuyorsun avuçlarında.

Dönüp bakan olmuyor ama;
Deve kuşu misali,
Gömmüşler başlarını kuma.
Sıvamışlar sanki gözlerini,
.....balçıkla.
.....çamurla.
Maraz kaplamış her yanlarını,
Mümkün mü arınma?
.....deva.
.....şifa.
Yüreklerindeki pası,
Nerede bulunur,
Kazıyacak zımpara?
Diye, yoruyorsun kafa.
Görevini yapmış olmanın
Gururuyla,
.....sevinciyle,
.....huzuruyla,
Yıldızlar topluyorsun,
Güneşten büyük.
Kalplerde yakmaya,
.....Zihinleri ısıtmaya,
.....Hayatları kurtarmaya,
Uçurum diplerine yuvarlanmışlardan.

Elin, oluyor sanki urgan.
Acıyor, uzatıyorsun.
Çekip kurtarmaya,
Çalışıyorsun,
.....çabalıyorsun.
.....yırtınıyorsun.
Ama, nafile çırpınışların,
İnsanlar ama,
.....sağır.
.....biçare.
.....hasta.
Sonra...
Sonra havale ediyorsun,
Allah'a.

Sen...
Bal akıyor sanıyorsun,

Dillerinden,
.....Konuşunca.
Nur saçılıyor sanıyorsun,
Gözlerinden,
.....Bakınca.
Öyle değil...
Öyle değil oysa.
Yanılıyorsun.
.....bilmiyorsun.
.....aldanıyorsun.
İnanmadığını,
İnanılmayacağı,
İnanıyormuş gibi söylüyorsun.
Düşünmeden konuşuyor,
Dinlemeden yargılıyor,
İdam ediyorsun.
.....zindana atıyorsun.
.....kurşunluyorsun.
.....cehenneminde yakıyorsun.
Sevgi dökülen ağzından,
Nefret kusuyorsun.

Sen...
Sen kendini güya,
Masum sanıyorsun.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/262390/sen.html>

İNSAN

İki koskoca âlem,
Sığdırılmış bedenime.
İlginç bir varlığım,
Aklım ermiyor benliğime.
Zahir, bir tarafım:
Yer, içer, gezer dünyada.
Görülmez, diğer yanım:
Meleklerle benzer gaybda.
Bitmez savaşlar içindeyim,
Kansız, ateşler altında.
İki ordu karşı karşıya,
Meydan yeri bedenim.
Bir bu taraftayım,
bir o tarafta.
Sancılarla kıvranmaktayım.
Saadete davet eder,
Biri diğerini;
Akıllıca,
merhametli ,
adilane.
Şekavete cezb eder diğeri;
Şeytanca,
Sinsi,
cahilane.
Bitmek bilmez aralarında
cidal ve niza.
Bedenimi yere bağlayan,
Sanki çelikten halat nefsim;
Onda orduların tasarrufu,
Kamçılıyor arzularımı.
Yedi ayrı iklime,
Bölünmüş benliğim.
Yayılmış her birine,
Milyonlarca erim.
Maleyanide kulağım,
Namahremde gözüm,
Şükürsüz, zikirsiz dilim,
Doyumsuz karnım,
Zalime ermez elim,
Mazluma varmaz ayağım,
Ve yedincisi,
en belalım,
Akıl bırakmaz başta
tenasülüm.
Barındırır olmuş her biri,
Binlerce süvari.
Ve başlarında vehim:
Tahtına kurulmuş sultan,
Buyruk bekler nefisten.
Kazanırsa şayet savaşı,
Hükümet olur şeytan.
Ve ben, işte o zaman
Çıkıyorum insanlıktan.
Akıl önder olursa,
Boyun eğerse ilahi emre,
Hükümet oluyor meleksi yanım.
Ve ben, işte o zaman,
Hissediyorum, kendimi insan.
msg

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266191/insan.html>

Bir Bilebilsen

Yüzümde görünce bakışlarını
Bir bilebilsem neler okuduğunu;
Çıkarımlarını,
Yorumlarına katamadığın
Duygularını,
İçinde sakladığın
Diline dökmekten çekindiğin ifadeleri.
“Cennet” denilince zihnimde canlanan
Eşsiz tebessümünle
Gül bahçesini andıran yüzüne
Her baktığımda
Göz ucuyla,
Ya da korkusuzca göz bebeğine,
Bir bilebilsen neler okuduğumu.
Yokluğunda dünyam:
Ucu bucağı olmayan çöl
Ve ben!
Sırılsıklam susuzken sana
serabına bile hasretim.
Sensiz geçen her saatimde,
Okyanus ortasında
Fırtınalarla boğuşan bir salım.
Liman sakinliğinde varlığına muhtacım.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/284728/bir-bilebilsen.html>

GÖZLERİM YOLUNDA/SENİ BEKLERKEN

Yana yana,
Aç, bir tike lokma arar;
Hasta ilaç.
Umutla,
Hasret vuslatı bekler;
Yara merheme muhtaç.

Tonlarca yük gökler,
Omuzlarımda.
Ezer ha ezer.
Yerden bıçak biter,
Bastığımda.
Keser ha keser.

Düşürmez başı yastığa,
Kabus dolu geceler,
Kaf doruğunda bir rüya,
Masum, dingin uykular.

Sevgine, doymaz yüreğim,
Güneş olur doğar içimde.
Ferah ferah, içim, dışım,
Karanlıklar yırtılır gözümde.

Varlığın nefes nefes cennet
Dolaştırır beni çevresinde.
Sensizlik, yaşama ihanet
Düşsel düşüncelerimde.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/287694/gozlerim-yolunda-seni-beklerken.html>

Öğretmen Sevgisi

Bir gün, dersimiz Türkçe'ydi.
Tebessümün cennetti sanki
Dersliğin ortasında durmuş
Gül gül deriyordun
Keyifle bizi.
Kara tahtada yine veciz bir söz,
En güzellerinden.
"Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum"
Alt tarafta, sözün bittiği yerde bir isim:
Senin çok sevdiğin,
Adını anmaktan onur duyduğun,
Hazreti ALİ.
Sonra telefonunu çıkardın cebinden.
"Size bir şarkı dinleteceğim"
"kulak asın" diyerek,
Bastınız tuşuna.
"bir harf için kırk yıl köle olunuyorsa
Yirmi dokuz kere kırk yıl kölesiyiz öğretmenin...."
"Ali" vardı, söyleyenin adında da.
Sonra "1" yaptınız kara tahtaya
Dağarcığımızdaki sözlük anlamında.
Ve yanına "0" yaptınız uzanıp giden sonsuza.
Her güzel kelime, yerinde kullanılan;
Değerine, değer katar insanın.
Ağza yakışmayan sözcükler de var:
"Kullanıldığında değeri yok eden"
Dediniz
ve baştaki bir'i sildiniz.
O gün anladım sözcüklerin gücünü;
İnsanın kelime, kelimelerin insan olduğunu.
Çağrıştırmaktı yöntemin,
Aratıp buldurmak,
Görünmeyeni göstermek,
Can alıcı yerde düşünmek.
Kayıp gitmesin,
Ziyan olmasın diye,
Sıkı sıkı tembihleyerek.
"Kırmak" dedin,
En aşağılık "kırış" ın,
Kalp kırmak olduğunu
Neden sonra buldurdun.
"Ayet" dedin,
Sevgiyle okunması,
Dosdoğru anlaşılması gereken,
En uzun ayetin
"insan" olduğunu öğrettin.
Ana sütü gibi tertemiz bir anlayışla.
Bu birkaç örnek yetti bize öğretmenim.
Sonrası çorap söküşü.
Zihnimiz duruldu,
Gözümüz ferlendi.
Oyunlar yaptık kelimelerden,
Okula gidip gelirken,
Oynadık heyecanla,
Arkadaşlarla.
"tutmak" dedi Sibel,
Düşenin elinden tuttuk.
"duymak" dedi Hilal,
Mazlumun sessiz çığlığına

koşanlara katıldık.
"durmak" dedi Nejla,
Zalimin zulmüne karşı dimdik olduk.
Ne eğildik zerre kadar
Ne büküldük ikiye.
"temizlik" dedi Hüseyin,
Dilden başladık,
Söküp attık dağarcığımızdan
Ağzı kokutan ne varsa.
Yerine, çiçek demetleri güzelliğinde
Sözcükler ettik, dillerde yeşeren.
Akşam sefası kokan,
Ve daha tatlıydı baldan.
"saygı" dedi Hasan,
"öğretmen!"
"sevgi" dedi Hakan,
"öğretmen!"
Dedik hep bir ağızdan.
"değer" sen,
"evren", "hücre" sen.
"öz" sen, özümüzdeki sen.
Seni sevmek,
Güzellik,
Işık,
Huzur,
Cennet demek.
Seni sevmek;
Kurtuluş,
Yüceliş,
Oluş demek.
Seni sevmek öğretmenim;
Özgürlük,
Aydınlık,
İnsanlık demek.
İnsanlık demek.
msg

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289070/ogretmen-sevgisi.html>

Anla Artık

Allah tek!
Eşsiz, benzersiz.
Çift çift yaratılmış her şey:
Zıtlarla örülü evren.
Ya dostundur, ya düşman.
Ortasını arayan,
Ziyan olmuştur ziyan.
Ya iyidir eda,
Ya kötü.
Aynadır her algı:
Hoş görene sevimli,
Nahoş görene iğrenç.
Sana hak gelen,
Batıldır bir başkasına.
Aklın birleştiği nokta.
Görülmemiş daha.
Kimi aleniye görmez,
Kimine haykırır gerçek
Yıldızlar kadar uzaktan
Yanıbaşında.
Dostun üçtür, düşmanında.
Bakma tekmiş gibi görüldüğüne.
Dengeler ayrı kefelere koyduğunda.
• Sevdiğin,
• Sevdiğinin sevdiği,
• Sevdiğinin düşmanının düşmanı,
Dostundur bilesin kadrini.
• Sevmediğin,
• Sevmediğinin sevdiği,
• Sevdiğinin sevmediği de düşmanıdır.
Böyle bilesin bunu.
Muaviye sofrasında kaşık sallayan
Alinin başı için biler kılıcı.
Okuduğu olsa da Kur'an
Peygamberdir hıncı.
Yeter anla artık,
Yezid saflarında Hüseyini şehadet
Aramak budalalık.
msg
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289919/anla-artik.html>

Sen Hep Gülümse

İlk gördüğümde seni,
Gülümsüyordun.
Her insana yakışsa da gülümsemek,
Bir başka yakışıyordu sana.
Kiminin,
Iokma peşinde koşarken düşürüldüğü,
Kiminin
bir kademe yükselişe, sözde liyakatlıları basamak yaptığı
ama;
anlamadan daha nereye vardığını
tepesi üstü alaşağı edildiği,
Kiminin
gece gündüz salladığı kazma
Karnını dahi doyurmazken
Kiminin
elini oynatmadan köşelik olduğu
Adaletin, yeryüzünden semalara göç ederken
vicdanları da alıp götürdüğü
Cehennem denilen hayat bu olsa gerek
dedirtecek şekle bürülü,
anlamsız ,
atılmaya hazır,
Karalanmış ,
saman kağıdı gibi buruşturulmuş
yüzler göre göre her gün
gülmenin nasıllığını unutmuş bana,
Cennet böyle bir şey olmalı dedirtmiştin,
lalezarı andıran çehrenle.
Yüzünde, rengarenk çiçekler açmıştı sanki.
Gülü dalında sevmeye değil koparmaya alışmışız ya
Deresi geliyordu insanın.

Ve bir gün koparılmış bir gül gibi
Solmaya başladın,
Cam cam parlayan,
can fışkıran gözlerin,
arkasına saklandı buğuların.
Dipsiz kuyuya düşer de
Tutunacak dalı olmaz ya insanın,
O hale getirmişti kederin.
Olsaydı elimde masalların sihirli değneği
seni susuz koyan o yüreği
etmez miydim, bir ömür esirin.
Sonunda, tutunacak dallı budaklı fidan
Canlandı ta özünden.
Ana bağına yaslanır gibi
Sarıp sarmalandın da
Açar oldu yüzünde,
Güneş misali papatyaların.

Sönmüştü ışığın bu gün yine,
İçime hüznün karanlığı çöküyor
Seni üzölmüş görünce.
Ey benim cennet gülümseyişli dostum!
Eksik olmasın yüzünde gamzelerin.
Her insana yakışsa da gülümsemek.
Bir başka yakışıyor sana.
Sabah oluyorsun dünyama,
Güneş gibi doğuyorsun.

Ne olursun karartma.
Ne olursun kararma.
msg
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/290219/sen-hep-gulumse.html>

Üç Saatliğine

[italik]

Her sabah, nurdan bir el
dokunur omuzlarıma,
saba makamında latif bir ses
fısıldar kulağıma,
"kalkar mısın artık?
güneş doğacak,
hoş bakarsan
sana göz kırpacak."
hafifçe aralarım kapaklarını,
gözlerimin üzerinden.
görmek istediğim tek şey
sen olursun doğan güneşten önce.
her defa
sıcak, bir o kadar da dünyalara değer tebessümünle
başucumda durup bakar bulurum seni öylece.
"rüya olmalı" deyip yumar açarım gözlerimi
bir kaç kez
ovalarım avuçlarımla.
bir başka tatlanırken gülümseyişin,
yersiz yurtsuz kalır şüphelerim.
uyanmak denilen şey buymuş meğer,
böyle bir sabah anı, ömre değer.
zihnimin unutmayan yerinde
ve gönlümün tam ortasında
seninle dolaşıyorum
çarşı-pazarda
dinlediğim, baktığım hep sensin
gün boyunca.
gözlerim görmüyor olsaydı,
ve,
"üç saatliğine açılacak gözlerin
neler görmek istersin?
söyle getirelim."
denilseydi, ödül diye.
seni görmek olurdu, muradım
bir de yaşayan kur'an'ı.
duymasaydı kulağım
ve açılsaydı üç saatliğine
sesini duymak isterdim
bir de ezan'ı.
tutmasaydı, dokunamasaydı ellerim
ödül olsun diye
canlansaydı parmak uçlarım,
üç saatliğine
sana dokunmak isterdim
bir de gül'e.
yeterdi bana.
yeterdi.

MSG

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/301884/uc-saatligine.html>

yaşam

[italik]
yolun geçerse bir gün gariplikler dünyasından
uğramamazlık etme kabristana.
dönüp bak tek tek, başuçlarına dikilen taş:
"üç saat yaşadı"
"beş gün yaşadı"

....

....

yazılarını görürsün daima.
yıl bulamazsın o yazılarda.
zira yaşamak denilince o diyarda
dost, dostluk gelir akla.
koskoca bir ömürde yaşadığın an:
zamandır dosta ayrılan.
sadece ama sadece,
dosta ayrılan zaman.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/302111/yasam.html>

ALLAH'IM!

Bin ömür saymaya çabalasam,
Sayım biter, kelimem biter
susar sonunda dilim de,
bitmez nimetlerin.
Akıl okyanusuna,
Fikir denizlerine dalsam,
Erişilmez zatının künhüne.
İhata edilmez,
Sınırsız sıfatların,
Vasf edilemez zatın.
Senin için olamaz sayılı bir an,
Ya da ertelenmiş bir zaman.
Var'sın, yaratılmaksızın,
Her şey ilesin,
Ama beraber değil.
Her şeyden gayrısın,
Ama ayrı değil.
İşler yaparsın,
Alete, harekete gerek duymadan.
Görürsün, görülen yokken,
vaktinde yaratırsın, düşünüp kurmadan.
Aykırıları birleştirir, uzlaştırırsın.
Hem de yorulmazsın.
Acz içinde kıvranan ben
Layık olduğun hamd ile
Nasıl, hamd edebilirim seni Allah'ım?
Seni, Sen'den başka kim,
hakkıyla hamd edebilir ki?
"Sultanlığının azametini,
zatının celaline
layık olan hamd,
ancak sana mahsus."

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310233/allah-im.html>

Meleğim

Gözlerin,
Ah o gözlerin!
Sevgi dolu yüreğinin,
perdesiz penceresi gözlerin.
Tutar gönlümün dertli ellerinden,
Çekip çıkarır cehennemden,
Alır götürür,
Cennet güzelliğinde gül bahçelerine.

Çisil çisil yağın yağmur damlaları
Nasıl işlerse toprağın bağrına
Delip geçer bakışların bedenimi ,
Sel olur akar,
Rahmet olur,
huzur dolar ruhuma.

gözlerin
ah o yalan bilmez gözlerin!
sevda yüklenince bebekleri,
kaplar tüm genişlikleri.
can olur,
sarar sarmalar dünyamı,
başlar yeniden gönül ormanım yeşermeye.

Çehren,
Ah o çehren!
Ana sütü kadar ak tebessümünle,
Kaynağındaki su kadar berrak çehren.
Kırar çelikten zincirlerimi
Koparır yerden,
Alır çıkarır,
yıldızlarla süslü göklere.

Ve dilin,
Ah o dilin!
Baldan tatlı kelamıyla,
Şiirlerin menzili dilin.
Isıtır içimi, ıştır ta özüme,
Umut olur,
kara bahtlı yarınlara.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311990/melegim.html>

Sensin Aslında

Baharın ilk günlerinde
Ağaçlar dal dal tepeden tırnağa
Gelinliğini giymiş genç kız misali
Donanınca renk renk çiçeklerle
Arılar balını görür,
Konarak bir ondan bir ona
toplar iştahla.
Kelebekler benzetmiş olmalılar ki kendilerine
Uçup dururlar dört bir yanında
Konarlar ara sıra
Bir daldan diğer dala.
Bahçıvan meyve görür,
Gizler kendinden bile.
“Değdi emeğime der “ içinden, sessizce.
Yüzünde belirir hafifçe bir neşe.
Ressamın gözü manzarasında
Kaçırır mı böyle bir fırsatı,
Aktarır özene bezene tuvaline
binbir fırça darbesiyle.
geçip gider yanından bir çoğu uykudaymışçasına,
ne neşe vardır çehrelerinde,
ne de sevinç gönüllerinde.
Bense...
Bense seni görürüm,
Çiçeklerin eşsiz güzelliğinde.
Kelebeklerin rengarenk kanatlarında,
Bense...
Bense seni duyar seni görürüm,
Arıların vızıltılarında.
Tattığımda ballarında.
Bahçıvandaki neşe,
Tuvale düşen manzara,
Sensin aslında.
Sensin aslında,
Küllenmiş gözlerin göremediği
Körçesine çekip gittiği.
Ve sensin gördüğüm,
Yosun tutmayacak kadar berrak,
Fokur fokur kaynağından taşan su’da.
Avuç avuç içtiğimde
İçime yayılan serinlik
Sensin aslında.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/313451/sensin-aslinda.html>

karanlığa teslim olan güneş'e

nemlenip çürümüş
maşukun sevgi duvarı,
sallanıp durmakta.

kasvetle kaplanmış
aşığın gönül sarayı,
eriyip akmakta.

sisli dumanlara bürünmüş
yaslandığın ümit dağları,
başkasını kucaklamakta.

karanlığa teslim mi olmuş
gönülde sevda güneşi?
seherle inatlaşmakta.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321265/karanliga-teslim-olan-gunes-e.html>

SADECE SEVDİM

İşte buradayım,
Parmaklarının ucunda.
Beyaz kağıda bürünüp,
Dile gelen mürekkeğim.
Kafesi andıran bedenden
Sıyırıp çıkardım ruhumu
Avuçlarına koydum.

Kimsenin yanında anmadım,
İçimde sakladım.
Dilime de dolamadım adını,
Çınlamasın diye kulakların.
Her harfi ayrı şî'ra yıldızı,
Yüreğime astım.

Ben seni nedensiz sevdim.
Kıyaslanamasın diye,
Ne Mecnun'la, ne Kerem'le.
Ben seni gibisiz sevdim.
Benzetilmesin diye,
Ne Tebrizli Şems'e,
Ne Mevlanaya.
Benliğimi her şeyi ile,
Seninle doldurdum.

msg
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/325872/sadece-sevdim.html>

AH BU RENKLER

ah! bu renkler
ne kadar da güzeller,
birbirine yapışırken gökkuşağında.
birinden öbürüne geçerken
biri ya da diğeri olmayan,
ama her ikisinden de tonlar barındıran
halleri yok mu,
doyamam bakmaya.
ve...
kar'da beyaza,
gecede siyaha.
ormanda ton ton yeşile,
okyanusta mavilere.
güllerde kırmızıya,
utangaç çehrelerde pembeye.
olgunlaşmaya yüz tutan meyvelerde sarıya,
özgürlük kokan dağlarda mor'a.
doyamam bakmaya.

ah! bu renkler,
ne kadar da gereksizler.
duyguları boyadıklarında:
dostluğu beyaza,
aşkı kırmızıya.
ve çaresizliği mor'a.

oysa...
her güzel,
her içten duygu:
bir nur, bir ışık
ve aydınlık.

Heyhat!
her çirkin,
her bencilce duygu:
zifiri bir karanlık
ve bir o kadar da körlük.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337415/ah-bu-renkler.html>

SEVGİ ARAMIZDA

sevgi aramızda,
masalların anka kuşu.
bir kanadında seni
diğerinde beni uçurur.
aşılmaz kaf dağları,
kum kadar küçülür.

sevgi aramızda,
masalların iyilik perisi.
bir senin için sallar,
bir benim için sihirli değneğini.
seni dünyanın en güzel prensesine
beni prensine dönüştürür.

sevgi aramızda,
kuranın; ortasından dere akan
iki yamaçlı firdevsi.
bir yanda
kokusu sarhoş eden renga renk çiçekler,
diğer yanda
tadına doyulmaz meyveler
sevda dolu bakışmalarımız
ne gılmanlar, ne huriler kıskandırır.

sevgi aramızda,
Allah'ın en güzel nimeti.
sirkeyi bal, kıt'ı bol eder.
yokluk yok olup gider,
varlık çoğalır gelir.
gönül zengin olur.
zenginleşir gönül.

msg

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/343163/sevgi-aramizda.html>

NERDESİN

nerdesin ey canözüm?
duyarsız caddelerde,
vurdumduymaz sokaklarda
sensiz yürümeye
mecalsiz artık dizlerim.

nerdesin ey canözüm?
denizin derinleşen mavisine,
ormanın gülümseyen yeşiline,
sensiz bakıp dalmaya,
fersiz artık gözlerim.

nerdesin ey canözüm?
neşe, huzur üzerine
sevgi sözcükleriyle,
sensiz kelam etmeye
dönmez oldu ağızımda dilim.

nerdesin ey canözüm?
vuslatın resmini çizmeye,
kalem değmemiş kağıt üstüne
sensiz iki satır yazmaya
tutmaz oldu artık elim.

nerdesin ey canözüm?
inlemekten uslanmayan ney'e
inletmekten usanmayan ney'e
sensiz üfleme
yetmez oldu gönül nefesim.

...
"ben burdayım" de, canözüm.
unutulmadın de.
boşverilmedin de
bir kaç kelimeyle.

yıllardır aşınaymış gibi kulaklarım,
can atardı duymaya
doymazdı tadına
uzaktan da olsa sesine.

nerdesin ey canözüm?
gönlümü ilham fısıltılarıyla dolduran mor meleğim
açılsın artık kanatların
da onsun yaralarım,
dinsin ızdırabım,
bitsin çilem/hasretim.
nerdesin... nerdesin... nerdesin?

msg

MOR MELEĞİME

Yüreğimin hükümranı Rabbim
Öyle derin bir yer açmış ki,
“Mor Meleğime”
Gönlümün en mutena yerinde;
Beş harfli, iki heceli “sevgi”
ve
tek heceli, üç harfli “aşk”
Haya edip, üfleyip söndürüyorlar
Mum alevi ışıklarını.

Yürek tahtımın sultanı Rabbim,
Öyle ak bir sayfa ayırmış ki,
“Mor Meleğime”
Gönlümün “sevda” adlı ormanında;
Beş harfli, iki heceli “güzel”
Ve
Tek heceli, üç harfli “hoş”
Ar edip siliveriyorlar
Kalem karası adlarını.

Yürek sarayımın sahibi Rabbim.
Öyle, ferah bir bahçe yapmış ki,
“Mor Meleğime”
Gönlümün rengarenk gülistanında;
Beş harfli, iki heceli “çiçek”
Ve
Tek heceli, üç harfli “gül”
Ütanıp eğerler başlarını
Soluverir yaprakları
İndirirler bir bir taçlarını.

MSG
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/394408/mor-melegime.html>

RENKLERİN ANLAMI

Beyaz:

Kar rengidir! A süt akı yavrum.
İYİLİK bulur suya hasret toprağım
SEVİNCE boğulur ırğat halkım
HUZURA erer yuvasında, ana -baba- ocuğum.

Kırmızı:

Nar rengidir! A kınalı kuzum
AŞKla yanar da yanar yreciğin
Sevmesini bilersen artar değerin
Yoksa, NİZAYA dnstrr cehaletin.

Mavi:

Yar rengidir! A su berraklığı masumum.
Dosta SADAKATTir mutluluğun
Yüreğinde saklıdır ZENGİNLiğin.
Yitirilmeyecek tek Őeyindir UMUDun.

Mor:

Zor rengidir! A yüce kğm.
Her engeli bir bir aŐtıka gelir BAŞARIn.
İnsansın! insanca yaŐamana bağlı İTİBARın.
Bundan gayrısı bırakmaz STNLĞn.

Sarı:

Har rengidir! A benim yarınım.
Köklerini bilgiyle besleyip sađlamlaŐtır
Ki HASTALIKtan kalmasın bir nebze eser.
HASSASsın, yer bulmasın içinde İNCE DUYGULAR.

YeŐil:

Var rengidir! A GÜZEL ocuğum.
BEREKETTir sofradaki aŐta, arkadaŐda.
Kazanç ne puldadır ne parada.
Can feda olsun VUSLAT bulunca, dosta.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403394/renklerin-anlami.html>

AKILLI OLANI SANA

Bakar mısın kuzucuğum?
Gülten ablaya söyle;
İki bardak çay göndersin,
bize.
Biri akıllı olsun,
orta demde.
Haa! Unutmasın,
şekerini de.
Diğeri, hakiki olsun,
demlice.
Şeker katmasın,
kaşık da koymasın içine.
İçeceğiz dostla,
afiyetle.
ve de keyifle.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/407029/akilli-olani-sana.html>

GÖNÜL BAHÇESİNDE GEZİNTİ /1

ben:
uzatsam sana ellerimi
ışık yılı kadar uzak mesafeden:
-hadi tut, desem.
-tutar mısın?
sıkı sıkı, tereddüt etmeden.

açsam kapılarını bir bir,
ardına kadar gönül bahçemin:
-hadi gel desem,
-gelir misin?
koşa koşa, art niyet aramadan.

sen:
tutarım taa ötelere
bana uzattığın ellerinden.
ve gelir, gezerim seve seve
gönül bahçende.

diyorsan şayet,
kabülünse davetim.
başına taç edip
gezdirmek seni,
görevim.

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417046/gonul-bahcesinde-gezinti-1.html>

TEK ŞEY İSTİYORUM

kulaklarım uğulduyor,
anlaşılması m¼mk¼ns¼z
ve algılamkda zorlandığım t¼m seslerden.
beynim zonklıyor,
volkanik bir dağ gibi patlıyorum .
kendime sadece zararım,
lime lime, h¼cre h¼cre dağılıyorum.

tek Şey istiyorum g¼nd¼z -gece,
buğulu-yanık sesi dostun.
gecede ve de g¼nd¼zde
sadece onu duymak istiyorum.

g¼zlerim kararıyor
seğemiyorum g¼lde dikenini
zehir ile Őerbeti.
yumuyorum sıkı sıkı
zifir karanlık her yer,
g¼rm¼yorum artık hiç bir Şey.

tek Şey istiyorum.
sağımda- solumda, doğuda -batıda
dostun, dostane y¼z¼ sadece.
bakmaya doyamayacağım...
bakmaktan usanmayacağım...
bakmakla yorulmayacağım...

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487293/tek-sey-istiyorum.html>

GÜNDÜZ VE GECE/BEYİT

Gündüz meydana çıkar her türlü karanlık...
Gecelerde saklı kalmış, gerçek aydınlık...

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584988/gunduz-ve-gece-beyit.html>

SEVGİN AKSİN

ben diyeyim "gecelerden bir gece,"
sen de: " o gece".
ya da "zaten tekrarı, ondan sonraki her gece."
omzunda çanta, küçük bir valiz elinde.
kimse yoktu yanında,
ne arkadaş ne yoldaş.
cesaretti her yanın, sevgin cesurca,
attığın her adım kiskanılacak cinsten; mertçe.
yıldız yıldız parıldayan aşkı gözlerinde
yürüyüşün heyecanlı bir o kadar aheste
gelen sendin, bu gelen sendin bana.
izledim hayran hayran
bir başkaydı seni seyran
gelip durdun sonunda
tastamam karşımda.
önce daldım gözlerine,
berrak pınar misali
özünü gösteren gözlerine.
yudum yudum kana kana içirdiğin,
su değil sevgindi, sevgin.
sonra sımsıkı sarıldın bana
sıkı sıkı sarıldım sana
doyamadım... doyulmuyordu tadına,
dügümlendi nefes bir an gırtlığımda.
yumdum gözlerimi, yummaz olaydım
yoktun karşımda... yoktun karşımda.
yine gel... her zaman gel.
yüregimde yanan özlem ateşi
söndürmez ne yağmur ne de sel.
elini de getir gözlerinle,
getir ki, tutsun ellerimden.
damarlarımda kan yerine
ılık ılık sevgin aksın
dağılsın tüm bedenime
dolaşsın alabildiğine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653386/sevgin-aksin.html>

SİTEM

Susuzluğum, susamışlığım dosta yalnızca.
Dostluk pınarının suyuna.
Doyurmaz beni yağmur damlaları,
Kandırmaz, kar serinliği memba.

Yarılmış lebim, kabuk bağlamış.
Yanan yüreğim, kora dönmüş.
Yarin ardına kadar açık kapısı,
Çalarım çalarım, açılmaz olmuş.

Canansız geçen her gün asır olur
Hasreti çöker bağrıma taş olur
Biter, dermansız beklediğim yolları
Yar gül yüzünü göstermez olur.

Sayıldır günler çabuk geçer
Bulamam dünyada dosta değer
Hoşça kal ile buruk bir vedayı
Yok mu ki fırsat, etmeden gider.

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662683/sitem.html>

DÖRTLÜKLER

kurularak bindiğim cehl-i mürekkep merkebi
yar kenarında dolaşır, çalıya dolaşırım
“ urvetül –vüska’n” ile tut aklımdan indir beni
dosdoğru yolumdan şaşar, aşikara şaşarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733217/dortlukler.html>

SENSİZ OLMUYOR

Her şeyin zahir olduğu vaktin en başında
Yüzüme tebessüm yayanı görmek bir başka

Görünmezliğe büründüğünde şeyler arzda
Gül vadime yaslanır, ıtır tüter bahçemde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/818906/sensiz-olmuyor.html>

O GÜNE SELAM

Yüreğimde sensizlik kor'u, od içinde bedenim
İçime bir yudum serinlik, gözlerinle sabahım.

Ruhum seninle dolaşır mekansız sokaklarda
Mecalsiz kalır düşler, dokununca ten hayata

İçim içime sığmaz, tir tir titrer yürekciğim
(İçin içine sığmaz; bilirim, tir tir yüreğin.)

Nadimim; sensiz geçen, asra bedel her anıma.
İhya olmuşum varlığınla, merhemsin yarama.

Selam olsun cemali güzelin doğduğu güne
Aziz etsin yüce Rabbim; ömür katsın ömrüne

Nihyeti olamaz, sarmış her yanımlı sevgin
Dirayetli ilkem: -ki kalbimde yer edemez kin.

Adın, esin pınarım, dilimde tatlı bir zikir
Derde düşer yüreğime ilaç, zihnime fikir.

Ürker korkarım zerrece kalbini incitmekten
Nedamet fırtınası essin istemem gönlümden.

Yüzünü bir kez görmek yağmur rahmeti gözüme
Aydınlatır hayali dolunay olur geceme.

Yüreğimdiki yerin kıskandırır tüm kralları
Aynayı çatlatan güzellik görseydi patlardı.

Temaşa etmeye usanılmayan endamlı yar.
Elini tutmak nimet, hayatımda anlamlı kar.

Şefkat yüklü buğulu gözlerin umuttur bana
Refakatin olmasa da can katar her anıma.

İlmek ilmek dokumuşum senli anılarımı
Fezayı donatıp bende ettim tüm hayatımı

Erdemliyse edebimden, yolsuz terbiyesizlik.
Destur vermez kalbim, taşımaz bir nebze yersizlik.

Ezeli mümkün olmasa da ebedidir sevgim.
Ne silahla ne şeytanlıkla, yüreğimle cengim.

Gül cemalinden maada cennet aramak haram.
Üzmez beni, acıtamaz senden gelmişse yaram.

Zehir olsa içerim, elinden olsun yeter ki
El ne derse desin umurumda olmaz inan ki

Lale, gül, menekşe, karanfil kokusunda değil,
En keskin ırtıdan güzel kokan sanayim mail.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822874/o-gune-selam.html>

BEYİT

Çıkımsan yola Rabbin ile
Yorulmak nasıl mümkün ola?

Kalbinde varsa zikri Hüda
Yer kalır mı huzursuzluğa?

msg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824859/beyit.html>

HUZUR PINARINDAN DAMLALAR

Cemaline bakmak, yüreğimde tatlı bir huzur;
Abı hayattır dostluğun, yüz çevirmek kusur .

Nazenin bir gelincik çiçeği hassas kalbin,
Solan bir ben çehrende, bin yarası sinemin.

Utaç duyarım, dostane gönlünü kırmaktan
Utansın eller- gül'sün- tacına dokunmaktan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/880011/huzur-pinarindan-damlalar.html>

ASRIN LİDERİ RECEP TAYYİP ERDOĞAN

(akrostiş şiir)
(Asrın Liderine)

Allah'a kulluğu, özgürlük bilen lider; kul mu olur kullara?
Sadrında taşıdığı adalet sevdası; kaledir mazlumlara.
Rahm-ı rahş cemalinden yansıyan; görenler kavuşmaz mı huzura?
Isıtır üşüyen kalpleri, bir tebessüm yayılır çehrelere
Necat umudu yeşertir, meltem ferahlığı verir gönüllere.

Lider, uyuya kalmıştı sözlükte, and olsun ki çıktı meydana.
İnleyen mazlumun ahı-vahına derman, merhem yaralarına.
Dünya bir kez daha şahit oldu; nasıl karşı durulur şeytana
Emrine amade millet, yek vücut olmuş, eman vermez düşmana.
Rabbim bereket versin ömrüne, eriştirsin onu muradına
İncitilmesin, incinmesin gönlü, zarar gelmesin tek kılına.

Can suyu, filizlenen yeni nesle; umut, dünya mazlumlarına.
Anasından emdiği süt ap ak, haram değmemiş tek damlasına.
Nice yıllar hasretti insanlık, böylesine yiğit bir başkana.

Bağrında taşıdığı yürek tertemiz, benzer cennet vatanıma.
Ağzından dökülenler zikrullah kokar, fikri dayanır Kur'an'a.
Şevkinde kırılma yok, iman zırhı olmuş, kapılmaz heyecana.
Korku, zalime; kabus, caniye; aman vermez hiç, sinsi haine.
Aşk makamında Ali'yi andırır; kim imrenmez dik duruşuna?
Nizam-ı alem için nusret etsin Rabbim; ömür katsın ömrüne.

Rahman Rabbimin lütf-u kereminden bir damla, alemi İslam'a.
Er meydanının yenilmez pehlivanı, sırtı gelmez asla arz'a.
Cesareti milletinde var olan, metaneti Halık'tan ola.
Eğilmez namerde, ak alınlı başı eğmez, Hak'tan başkasına.
Boşa çıkarmak işi, kahpe tuzakları; gelmez asla oyuna.
(Pasifleştirmek işi, kahpe tuzakları; gelmez asla oyuna.)

Tarihte altın harflerle geçecek adı onur sayfalarında

Amacı, hürleştirmek ademi; mücadele, adamlık adına.

Ya kazanacak başkanlığında bütün dünya Müslümanları da

Ya kazanacak! Mağlubiyet, ye's yok; okunmaz onun kitabında

İbrahimce; takındığı eda, zihinleri kirden arıtmada

Beşeriyetin yüz akı, biçare insanlığın yoz dünyasında.

(Pes etmek, diz kırmak yakışmaz; ne o komutana ne ordusuna.)

Erdem meyveli ağaçtır -ki edepsizler- her daim taşlamakta

Rabbim hamisi, yar-yardımcısı olsun, hem darlıkta hem kaosta.

Doğru bildiğinden şaşmasın, kalsın ilelebet dosdoğru yolda.

Onu muzaffer kılsın –ki Müslüman çıksın karanlıktan şafağa-

Gücüne güç katsın Aliyyül Azim –ki sahibi esmaül Hüsna-

Aydınlanmaya yüz tutmuş musta'zaf yüzler, yeniden kararmaya.

Ne ezen kalsın ne ezilen olsun, insanlık yaşasın, insanca.

26/04/2016 MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016875/asrin-lideri-recep-tayyip-erdogan.html>

YAĞMUR/KUR'AN

Çatlamış topraklar yağmura hasret
Kurumuş gönüller Kur'an'a hasret.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052070/yagmur-kur-an.html>

ANNEYE

Adım adım bastığın her yerde
Ayaklarına olayım turab
Uğrama ne kedere ne derde
Senin uğruna olayım harab

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123008/anneye.html>

SENİNLE

Seninle tatlı, uzun uykusuz geceler.
Seninle güzel, rengarenk güller çiçekler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123716/seninle.html>

MERHAMET ORDUSU

Her daim mazlumun yanında
Ak eli sanki ana kalbi
Zalimin zulmü karşısında
Aşılmaz yüce dağlar gibi

Türk ordusu, Türkün ordusu
Rahmanın merhamet ordusu

Kabus olur sinsi haine
Korku olur zalim caniye
Koşuyor zaferden zafere
Yeniden tarih yazar gibi

Türk ordusu Türkün ordusu
Allahın merhamet ordusu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152599/merhamet-ordusu.html>

KIZILELMA MARŐI

Cengin adı Zeytin Dalı
Askerin saçı kınalı
Kalma anam gözün yaşlı
Mehmedim hakka sevdalı

Kızilelma Kızilelma
Mehmetçiğim vurgun sana
Kızilelma Kızilelma
Aç kollarını sen ona

Düşman diker göz vatana
Çanak tutar hain ona
Can askerim hak yoluna
Koşar gider korkmaz asla

Kızilelma Kızilelma
Mehmetçiğim aşık sana
Kızilelma Kızilelma
Mehmedimi sen kucakla

Mazlumların tek umudu
Mehmetçik yola koyuldu
Zalim hain pusu kurdu
Mehmedim ininde vurdu

Kızilelma Kızilelma
Mehmetçiğim çıktı yola
Kızilelma Kızilelma
Emanetimi kucakla

MSG

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1153028/kizilelma-marsi.html>

KIZILELMA TÜRKSÜ

Sevdalıyız istiklale
Boyun eğmeyiz zalime
Odaklandık istikbale
Yolundayız Kızilelma

Kınaladık saçımızı
Vedalaştık anamızla
Helal ettik hakkımızı
Yolundayız Kızilelma

Yedi düvel bir olsa da
Yeis düşmez sinemize
Her yandan kuşatılsakda
Yolundayız Kızilelma

Şhadete koşarız biz
Hoş geldin deriz ölüme
Asalette ağırız biz
Yolundayız Kızilelma.

Sindiremez hain düşman
Tankıyla topu gelse de
Olmadık olmayız pişman
Yolundayız Kızilelma

Mazlumlara umut olduk
Zalimlerin diyarında
Dönülmez bir yola girdik
Yolundayız Kızilelma.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1155033/kizilelma-turkusu.html>

BAŞKANIMIZ

Allah'a kulluğu, özgürlük bilen lider; kul mu olur kullara?
Sadrında taşıdığı adalet sevdası; kaledir mazlumlara.
Rahm-ı rahş cemalinden yansıyan; görenler kavuşmaz mı huzura?
Isıtır üşüyen kalpleri, bir tebessüm yayılır çehrelere
Necat umudu yeşertir, meltem ferahlığı verir gönüllere.

Lider, uyuya kalmıştı sözlükte, and olsun ki çıktı meydana.
İnleyen mazlumun ahı-vahına derman, merhem yaralarına.
Dünya bir kez daha şahit oldu; nasıl karşı durulur şeytana
Emrine amade millet, yek vücut olmuş, eman vermez düşmana.
Rabbim bereket versin ömrüne, eriştirsin onu muradına
İncitilmesin, incinmesin gönlü, zarar gelmesin tek kılına.

Can suyu, filizlenen yeni nesle; umut, dünya mazlumlarına.
Anasından emdiği süt ap ak, haram değmemiş tek damlasına.
Nice yıllar hasretti insanlık, böylesine yiğit bir başkana.

Bağrında taşıdığı yürek tertemiz, benzer cennet vatanıma.
Ağzından dökülenler zikrullah kokar, fikri dayanır Kur'an'a.
Şevkinde kırılma yok, iman zırhı olmuş, kapılmaz heyecana.
Korku, zalime; kabus, caniye; aman vermez hiç, sinsi haine.
Aşk makamında Ali'yi andırır; kim imrenmez dik duruşuna?
Nizam-ı alem için nusret etsin Rabbim; ömür katsın ömrüne.

Rahman Rabbimin lütf-u kereminden bir damla, alemi İslam'a.
Er meydanının yenilmez pehlivanı, sırtı gelmez asla arz'a.
Cesareti milletinde var olan, metaneti Halık'tan ola.
Eğilmez namerde, ak alınlı başı eğmez, Hak'tan başkasına.
Boşa çıkarmak işi, kahpe tuzakları; gelmez asla oyuna.
(Pasifleştirmek işi, kahpe tuzakları; gelmez asla oyuna.)

Tarihte altın harflerle geçecek adı onur sayfalarında
Amacı, hürleştirmek ademi; mücadele, insanlık adına.
Ya kazanacak başkanlığında bütün dünya Müslümanları da

Ya kazanacak! Mağlubiyet, ye's yok; okunmaz onun kitabında
İbrahimce; takındığı eda, zihinleri kirden arıtmada
Beşeriyetin yüz akı, biçare insanlığın yoz dünyasında.
(Pes etmek, diz kırmak yakışmaz; ne o komutana ne ordusuna.)

Erdem meyveli ağaçtır -ki edepsizler- her daim taşlamakta
Rabbim hamisi, yar-yardımcısı olsun, hem darlıkta hem kaosta.
Doğru bildiğinden şaşmasın, kalsın ilelebet dosdoğru yolda.
Onu muzaffer kılsın –ki Müslüman çıksın karanlıktan şafağa-
Gücüne güç katsın Aliyyül Azim –ki sahibi esmaül Hüsna-
Aydınlanmaya yüz tutmuş musta'zaf yüzler, yeniden kararmaya.
Ne ezen kalsın ne ezilen olsun, insanlık yaşasın, insanca.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1168517/baskanimiz.html>

HASRET

Gönül çayım gurbet ellere akar
Çimenim sararır, çiçeğim solar.

Muhabbetsiz çaylar elimi yakar
Ufaksuz gözlerim umuda dalar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1174837/hasret.html>

DÜNYA & AHİRET

Dünya, idraki aşan bir liman.
Ahiret, sevdası elzem vatan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175708/dunya-ahiret.html>

KADIN

Nerde ne zaman,
Çalınsa kulağıma.
Devasa bir kelime;
“Kadın”.
İlk, annem gelir aklıma.
Isınır her yanım,
Olurum fırın.

Arzulu bakışlardan
İlk kıskandığım;
Arkam, yanım kız kardeşim.
Koruyucu bir melek,
Oyunlarda rol arkadaşım.

Yeryüzünün kadınları
Gelincik çiçekleri
Bırakın onlara karşı
Zerre kadar kabalığı
Severken bile nezaketi
Elden bırakmamalı

Yatakta sırdaşım,
Sokakta yoldaşım,
Darda dostum,
Hastalandım mı şifam.
Kalbime huzur,
Gönlüme sürur.
Olmadığı an cehennem,
Cennet; olduğu her yer.
Eşim, kadınıam.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1225882/kadin.html>

KIRMA KALBİMİ

Kırma kalbimi ey can.
Sevmeyene değil sevene kırılır kalpler
“Seni çok seviyorum” diyen, sevgi dolu bakan gözlerin nerede ey can?
Neden sel suyu gibi bulanık, “Nefret ediyorum” der gibi bakıyor güzel gözlerin?
Kırıyor, yaralıyor kalbimi.
Bilir misin ey sevgili can,
Kalbi kıran tek şey vardır ve o tek şey nedir, bilir misin?
Sevdiğini söyleyen bakışların yerini, nefretin almasıdır.
Sevgilinin aşıkça, dostça bakışlarının yerini; nefretçe, düşmanca bakışların almasıdır.
Kırma kalbimi ey can.
Nefessiz kalıyorum.
Dünya; gözlerimde küçülüp sevimsizleşiyor, soğuyor ve bedenimi dondururcasına üşütüyor.
Kuru ve ruhsuz görünüyor, yaşam hevesim kalmıyor.
Kırma kalbimi ey can.
Sessiz sedasız, çaktırmadan
Geç arkama, vur beni sırtımdan.
Öleyim, kalbim kırılmadan.
Öleyim daha iyi.
Öleyim, daha iyi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227567/kirma-kalbimi.html>

STRES YAPMA

Say ki;
asıl yurdumuz cennet,
komşunun evi dünya.
misafirliğe gelmişiz
bir kaç günlüğüne.
say ki;
ilk gün yemek-sohbet
ikinci gün meyve-muhabbet
üçüncü gün veda çayı-vasıyyet.

bende sohbet bitti,
meyvenin ortasındayım.
kimbilir çay gelmeden
kalkabilirim belki.

sonra döneceğiz ve "oh" diyeceğiz;
"evim gibi huzurlu bir yer yok."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229024/stres-yapma.html>

KALBİMİN MİSAFİRİ DEĞİL SAHİBİ OL

hoş geldin bana,
hoş geldin kalbime...
nice gelenler olsa da
unutulmazlından:
birer hikaye olup
çekip gittiler hayatımdan.
umarım sen olmazsın,
gidenler gibi olmazsın,
yüz karası bir hikaye olmazsın...
unutmamı isteme onları benden;
her birinin ayrı yarası,
her birinin silinmez karası var bende.
bir çınarı söker gibi
köküyle soksem de kalbimden
dolmayacak çukurları var bende.
ama, aşkını diktigim yer,
seni sevdiğim yer,
her şeyden herkesten ayrı kalbimde.
merak etme; aynı yerden
iki ayrı şeyi aynı anda sevmedim,
sevemem ben.
hem bilmem, öyle sevmeyi.
sevilemez de sanki.
sevmek başka şey,
hoplamak başka,
koparmak bambaşka.
gitmekte özgürsün,
öncekiler gibi.
kalmak istersen bende
her an sulanır,
her saat ıştır,
her mevsim ısınırısın.
kalbimdeki yerini seversen,
ve kalmak istersen,
misafir gibi değil
sahibi gibi yaşarsın.
dilediğin kadar...
sonsuz yaşarsın.
aşkın doyumsuz
aşkın sonsuz anlamını yaşarsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241370/kalbimin-misafiri-degil-sahibi-ol.html>

AHBAP

Babalarımız dosttu...
Önce babam gitti zamansız,
Sonra baban.
Aynı dertten,
Aynı illetten.
Miras paylaşırken kardeşler,
Dostlukları yadigar kaldı ikimize.
Alasından hem de.
Ahbap olduk.
"Ahbap" derdik ya hep birbirimize,
Adlarımızı unuttuk.

Çarşıya vardı mı, ilk sana uğramaz,
İlk senin çayını içmezsem,
Bilirdim incinir, kırılırsın.
O yüzden daha girer girmez caddeye,
Senin olurdu ilk baktığım dükkan.
Ve sen olurdun, kalabalık arasında oturan.
"Ahbaaap!" Diye, bağırıp el sallamazsam,
"Gel ahbap gel!" Diyen sesini duymaz,
Havada sallanan elini görmezsem,
Alamazdım tadını, ısmarladığın çayın.

Üç yıl önce, yaz tatilinde.
Hasret giderince annemle,
Dolanıp düştüğüm yer, çarşındı yine.
Seni aradı gözlerim ,
Göremedim lakin.
Kapalıydı dükkanın,
Boştu kaldırımında ahşap sandalyen.
Sordum birkaç esnafa:
"Nerede benim ahbap?" diye.
Ayrı yanıtladı her biri,
Her bir yanıt sızlattı yüreğimi.
"Uğramaz oldu o, artık buralara"
"Kapattı dükkanı geçen kışta"
"Kapandı hem yuvasına,
Kapattı kendini dünyaya"
"Kapattı " dediler.

Henüz 25 inde kaybettiğin kuzunun acısı;
Ne dünya hevesi koydu sende
Ne de ahret sevgisi.
Gülmez oldu yüzün,
Tükendi teselleme yüklü sözün.

Geçen yılın yazında,
Öğrenince kardeşinden hasta olduğunu
Duramadım yerimde.
Koşar adım vardım evine.
Balkonda oturan yengeme,
Seni sordum iyice.
O illetin sana da uğradığını duyunca,
Boğuldum kahırlara.
Uyuyordun içerde,
Kıyamadım uyandırmaya.
Camdan baktım sadece.
Selam bırakıp sana,
Döndüm gerisin geriye.

Telefon ederim demiştim kendimce,
Ettim de.
Yattığını söyledi hastanede,
Refakatçindi yenge.
Kimseyle görüşmediğini ekledi sonra,
“Ahbabın, arıyor de,
Anlarım görüşmek istemezse”
Dedim ve ağzından;
“Ahbap..” çıkar çıkmaz eşinin;
Telefonu nasıl kaptığını elinden
Görür gibi oldum,
Kilometrelerce öteden.
Biliyordum özlediğini,
Biliyordum görmek istediğini.
Zira Ben de özlemiştim.
Çoktu üstelik göresim.
Bilmem şu koskoca dünyada,
Sahip miydin bir dosta?
Ama, biliyordum “ahbap” demediğini
Benden başkasına.

Annemi aradım, geçen Cuma.
Telefonla.
“Ne var ne yok kasabada?”
Diye sorunca:
Ağlamaklı oldu sesi,
Üzülüyordu annem, benim adıma.
“Kara bir haberim var sana”
Der demez taş değdi dişime.
“Şevket..” dedim...
“He, senin ahbap” dedi annem.
Bilemedim nereye koyacağımı,
Elimde kaldı öylece telefon ahizem.
Bilemedim be ahbap,
Bilemedim ne yapacağımı.

Sen de bırakıp gittin,
Bırakıp gittiği gibi babamın.
Bırakıp gittiği gibi babanın.
Sen de göçtün be ahbap,
Sevdiklerimin bir bir göçtüğü yere.
Göçtün sen de.

Ve ben...
Ve ben kalakaldım.
Ağrı dağından daha büyük
Oturup durur şimdi,
Göğsümde pişmanlığım.
Nasıl geçer bilmem.
Kulaklarımda kalan son sözlerin;
Hastanedeyken telefonda:
“Ne vardı, o gün uyandırsaydın.
Ne olurdu bir kez daha görseydim yüzün.”
Diye, sitem eden sesin.
Nasıl silinir bilmem kulaklarımdan.

Zamansız gideceğini bilseydim böyle,
Atlar gelirdim İki elim kanda olsa.
Nasıl alışılır bilmem yokluğuna,
Ama; bu pişmanlık yakıyor içimi be ahbap.
Dağlıyor içimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258544/ahbap.html>

